

CHARTERS OF FREEDOM

ХАРТІЇ СВОБОДИ

CONTENTS

CHARTERS OF FREEDOM

- ❖ Declaration of Independence
- ❖ The US Constitution
- ❖ What were the basic principles on which the Constitution was framed?
- ❖ What is the Bill of Rights?
- ❖ Amendments
- ❖ Separation of Powers Checks and Balances

THE DECLARATION OF INDEPENDANCE(text)

THE US CONSTITUTION (text)

THE FEDERALIST PAPERS

FEDERALIST # 10 (Text)

Page
Стр.

2

2

5

6

6

8

8

10

17

47

51

ЗМІСТ

ХАРТІЇ СВОБОДИ

- ❖ Декларація незалежності
- ❖ Конституція США
- ❖ Які були основні принципи, на яких було засновано Конституцію?
- ❖ Що таке Білль про права?
- ❖ Поправки
- ❖ Розподіл влади - Стимування і противаги

ДЕКЛАРАЦІЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ США (текст)

КОНСТИТУЦІЯ США

ЗАПИСКИ ФЕДЕРАЛІСТА

ФЕДЕРАЛІСТ №. 10

THE DECLARATION of INDEPENDENCE

THE CONSTITUTION

THE BILL of RIGHTS

WHY WAS IT CREATED?

DECLARE INDEPENDENCE FROM BRITAIN and tell the world why it was necessary.

The **GOVERNMENT** under the Articles of Confederation was **TOO WEAK** to be effective.

The Framers agreed to add a Bill of Rights to the **CONSTITUTION** during a tough battle over **RATIFICATION.**

WHERE AND WHEN WAS IT CREATED?

Second Continental Congress

★ **1776** ★
INDEPENDENCE HALL
Philadelphia, Pennsylvania

Constitutional Convention

1787
INDEPENDENCE HALL
Philadelphia, Pennsylvania

First Congress of the United States

1789
FEDERAL HALL
New York, New York

WHO WROTE IT?

THE COMMITTEE of 5

John Adams, Roger Sherman, Benjamin Franklin, Robert Livingston, and Thomas Jefferson.

Thomas Jefferson wrote the first drafts. He gets most of the credit.

IT WAS A GROUP EFFORT

formed by 4 months of debate among the delegates.

James Madison and Gouverneur Morris made major contributions.

JAMES MADISON

drew up 19 amendments based on **George Mason's** Virginia Bill of Rights and suggestions at the state ratifying conventions.

A congressional committee edited the list down to 12, and 10 were ratified by the states.

19 → 12 → 10

WHAT'S IN IT?

Life, **LIBERTY**
and the pursuit of
HAPPINESS

- ★ Beliefs about rights and government
- ★ Complaints against the King
- ★ Attempts to reconcile with Great Britain
- ★ Official breakup with the British Crown
- ★ Outline of the powers of the United States

UNION JUSTICE
Domestic
Tranquility

- ★ Purpose of the new government
- ★ Structure of the legislative (Congress), executive (Office of the President), and judicial (Supreme and Federal courts) branches
- ★ Processes for amending and ratifying the Constitution

Rights, *Due Process*
AND
FREEDOM

- ★ List of rights, including: freedom of religion, speech, assembly and petition, to bear arms, rules about criminal trials and property search and seizure
- ★ People have rights that aren't listed
- ★ Federal Government only has powers granted by the Constitution

HOW DID IT BECOME OFFICIAL?

The Continental Congress adopted the Declaration of Independence on
JULY 4, 1776

The **minimum requirements for ratification** were met when **NEW HAMPSHIRE** became the ninth state to **ratify** on **JUNE 21, 1788.**

10 of the proposed 12 Amendments were

RATIFIED

3/4

by

of the

STATES

IN 1791.

These 10 amendments became known as the Bill of Rights.

WHO SIGNED IT?

56

Signers

including **John Hancock, John Adams, Thomas Jefferson, and Benjamin Franklin.**

39

of the **55 DELEGATES** present

including **George Washington, Alexander Hamilton, James Madison, Benjamin Franklin, and Gouverneur Morris.**

Members of the **STATE LEGISLATURES**

WHO DIDN'T SIGN IT?

Robert Livingston (one of the Committee of Five) because he thought it was too soon to declare independence.

George Washington was in New York getting ready to fight the British.

George Mason and **Edmund Randolph** of Virginia, and **Elbridge Gerry** of Massachusetts didn't like it and refused to sign.

NO!

Thomas Jefferson and **John Adams** were on diplomatic missions in Europe at the time of the signing.

NATIONAL ARCHIVES
FOUNDATION

THE CHARTERS OF FREEDOM

The term **Charters of Freedom** is used to describe the three documents in early American history which are considered instrumental to its founding and philosophy. These documents are the United States Declaration of Independence, the Constitution, and the Bill of Rights.

Introduction to America's Founding Documents

No documents have had a greater influence on the citizens of our country than the Declaration of Independence and the US Constitution. The Declaration of Independence marked the birth of our republic and set forth our "unalienable rights" to life, liberty, and the pursuit of happiness. Later, the Constitution outlined our style of government and defined the rights that are protected from intrusion by government.

These documents have been a beacon to all men and women who value freedom. They are just as meaningful now as when they were written. As the American statesman Henry Clay said, "The Constitution of the United States was not made merely for the generation that then existed but for posterity – unlimited, undefined, endless, perpetual posterity."

The Declaration of Independence was designed for multiple audiences: the King, the colonists, and the world. It was also designed to multitask. Its goals were to rally the troops, win foreign allies, and to announce the creation of a new country. The introductory sentence states the Declaration's main purpose, to explain the colonists' right to revolution. In other words, "to declare the causes which impel them to the separation." Congress had to prove the legitimacy of its cause. It had just defied the most powerful nation on Earth. It needed to motivate foreign allies to join the fight.

ХАРТІЇ СВОБОДИ

Термін "**Хартії свободи**" використовується для опису трьох документів в ранній американській історії, які вважаються важливими для її заснування і філософії. Цими документами є Декларація незалежності Сполучених Штатів, Конституція і Біль про права.

Введення в установчі документи Америки

Ніякі документи не вплинули на громадян нашої країни більше, ніж Декларація незалежності і Конституція США. Декларація незалежності ознаменувала народження нашої республіки і закріпила наші "невід'ємні права" на життя, свободу і прагнення до щастя. Пізніше Конституція виклала наш стиль правління і визначила права, які захищені від втручання з боку уряду.

Ці документи були маяком для всіх чоловіків і жінок, які цінують свободу. Зараз вони так само значимі, як і тоді, коли були написані. Як сказав американський державний діяч Генрі Клей, «Конституція Сполучених Штатів була створена не тільки для покоління, яке тоді існувало, але і для поколінь прийдешніх – поза обмежень, визначень, без кінця і навічно».

Декларація незалежності була розрахована на різноманітну аудиторію: короля, колоністів і весь світ. Вона також була покликана вирішувати багато завдань. Її цілі полягали в тому, щоб згуртувати війська, залучити на свій бік іноземних союзників і проголосити створення нової країни. У вступній пропозиції йдеться про головну мету декларації - обґрунтувати право колоністів на революцію. Іншими словами, «оголосити причини, що спонукають їх до відокремлення». Конгрес повинен був довести законність своєї справи. Він щойно кинув виклик наймогутнішій державі на Землі. Це мало спонукати іноземних союзників приєднатися до боротьби.

Preamble

These are the lines contemporary Americans know best: *“We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable rights, that among these are Life, Liberty and the Pursuit of happiness.”* These stirring words were designed to convince Americans to put their lives on the line for the cause. Separation from the mother country threatened their sense of security, economic stability, and identity. The preamble sought to inspire and unite them through the vision of a better life.

List of Grievances

The list of 27 complaints against King George III constitute the proof of the right to rebellion. Congress cast “the causes which impel them to separation” in universal terms for an international audience. Join our fight, reads the subtext, and you join humankind’s fight against tyranny.

Resolution of Independence

The most important and dramatic statement comes near the end: “That these United Colonies are, and of Right ought to be Free and Independent States.” It declares a complete break with Britain and its King and claims the powers of an independent country.

(From Interactive Constitution at the National Constitution Center)

by Jeffrey Rosen and David Rubenstein

There are some clear similarities among the three documents. All have preambles. All were drafted by people of similar backgrounds, generally educated white men of property. The Declaration and Constitution were drafted by a congress and a convention that met in the Pennsylvania State House in Philadelphia (now known as Independence Hall) in 1776 and 1787 respectively. The Bill of Rights was

Преамбула

Ось рядки, які сучасні американці знають найкраще: *«ми виходимо з тієї самоочевидної істини, що всі люди створені рівними і наділені їх Творцем певними невідчужуваними правами, до числа яких відноситься Життя, Свобода і Прагнення до щастя»*. Ці хвилюючі слова були призначені для того, щоб переконати американців ризикнути своїм життям заради цієї справи. Відокремлення від метрополії загрожувало їхньому почуттю безпеки, економічної стабільності та ідентичності. Преамбула прагнула надихнути і об'єднати їх через бачення кращого життя.

Перелік скарг

Список з 27 скарг на короля Георга III є обґрунтуванням права на повстання. Конгрес виклав «причини, що спонукають їх до відділення» в загальноприйнятій термінології для міжнародної аудиторії. Приєднуйтеся до нашої боротьби, читає підтекст, і ви приєднаєтеся до боротьби людства проти тиранії.

Резолюція про незалежність

Найважливіша і найбільш драматична заява звучить ближче до кінця: *«ці Сполучені колонії є і по праву повинні бути вільними і незалежними державами»*. Конгрес оголошує про повний розрив з Британією та її королем і заявляє про владні повноваження незалежної держави..

(З «Інтерактивної Конституції» в Національному Конституційному центрі) Джейффри Розен і Девід Рубінштейн

Між цими трьома документами є деякі явні подібності. У всіх є преамбули. Всі вони були створені людьми однакового походження, як правило, освіченими білими заможними людьми. Декларація та Конституція були розроблені Конгресом і Конвенцією, які зібралися в Будинку уряду штату Пенсильванія у Філадельфії (нині відомому як Зал Незалежності) в 1776 і 1787 роках відповідно. Біль про права був

proposed by the Congress that met in Federal Hall in New York City in 1789. Thomas Jefferson was the principal drafter of the Declaration and James Madison of the Bill of Rights; Madison, along with Gouverneur Morris and James Wilson, was also one of the principal architects of the Constitution.

Most importantly, the Declaration, the Constitution, and the Bill of Rights are based on the idea that all people have certain fundamental rights that governments are created to protect. Those rights include common law rights, which come from British sources like the Magna Carta, or natural rights, which, the Founders believed, came from God. The Founders believed that natural rights are inherent in all people by virtue of their being human and that certain of these rights are unalienable, meaning they cannot be surrendered to government under any circumstances.

At the same time, the Declaration, the Constitution, and the Bill of Rights are different kinds of documents with different purposes. The Declaration was designed to justify breaking away from a government; the Constitution and Bill of Rights were designed to establish a government. The Declaration stands on its own—it has never been amended—while the Constitution has been amended 27 times. (The first ten amendments are called the Bill of Rights.) The Declaration and Bill of Rights set limitations on government; the Constitution was designed both to create an energetic government and also to constrain it. The Declaration and Bill of Rights reflect a fear of an overly centralized government imposing its will on the people of the states; the Constitution was designed to empower the central government to preserve the blessings of liberty for “We the People of the United States.” In this sense, the Declaration and Bill of Rights, on the one hand, and the Constitution, on the other, are mirror images of each other.

запропонований Конгресом, який зібрався у Федеральному залі в Нью-Йорку в 1789 році. Томас Джефферсон був головним укладачем Декларації, а Джеймс Медісон - Білля про права; Медісон, поряд з Говернером Моррісом і Джеймсом Вілсоном, також був одним з головних архітекторів Конституції.

Найголовніше, що Декларація, Конституція і Білля про права засновані на ідеї про те, що всі люди мають певні основні права, саме для захисту яких і створюється уряд. Ці права включають положення загального права, які походять з британських джерел, таких як Велика хартія вольностей, або природні права, які, як вважали засновники, прийшли від Бога. Засновники вважали, що природними правами володіють всі люди вже в силу того, що вони є людьми, і що деякі з цих прав невідчужувані, а це означає, що вони не можуть бути передані уряду ні за яких обставин.

У той же час Декларація, Конституція і Білля про права - це різні типи документів, що ставлять різні цілі. Декларація було створено для того, щоб обґрунтувати розрив з британським урядом; Конституція і Білля про права були розроблені для створення уряду. Декларація стоїть сама по собі — в неї ніколи не вносилися поправки, - в той час як в Конституцію вносилися поправки 27 разів. (Перші десять поправок називаються Біллем про права.) Декларація та Білля про права встановлюють обмеження для уряду; Конституція було розроблено як для створення енергійного уряду, так і для обмеження його повноважень. Декларація та Білля про права віддзеркалюють побоювання щодо надмірно централізованого уряду, що нав'язує свою волю народу Штатів; Конституцію й було розроблено саме для того, щоб дати можливість центральному уряду зберегти благословення свободи для «нас, народу Сполучених Штатів». У цьому сенсі Декларація і Білля про права, з одного боку, і Конституція, з іншого, є дзеркальними відображеннями один одного.

THE US CONSTITUTION

What is the Constitution?

The Constitution is the basic and supreme law of the United States. It prescribes the structure of the U.S. Government, provides the legal foundation on which all its actions must rest, and enumerates and guarantees the rights due all its citizens.

The Constitution is a document prepared by a convention of delegates from 12 of the 13 States that met at Philadelphia in 1787. The original charter, which replaced the Articles of Confederation and which became operative in 1789, established the United States as a federal union of States, a representative democracy within a republic.

The framers provided a Government of three independent branches. The first is the legislature, which comprises a two-house or bicameral Congress consisting of a Senate, whose Members are apportioned equally among the States, and a House of Representatives, whose Members are apportioned among the States according to population. The second, the executive branch, includes the President and Vice President and all subordinate officials of the executive departments and executive agencies. The third branch, the judiciary, consists of the Supreme Court and various subordinate Federal courts created by public law. The 27 amendments approved since 1791 are also an integral part of the Constitution. These include amendments 1 through 10, known collectively as the Bill of Rights, and amendments 11 through 27, which address a wide range of subjects. At the present time, four amendments without ratification deadlines are pending before the States. These deal with congressional apportionment, child labor, titles of nobility from foreign powers, and certain States rights (in a pre-Civil War proposal). In addition, the ratification deadlines expired on two proposed amendments, which had been approved by Congress in the 1970s: i.e., equal rights for women and men and voting representation for the District of Columbia in the Senate and House.

КОНСТИТУЦІЯ США

Що таке Конституція?

Конституція є основним і вищим законом сполучених Штатів. Він визначає структуру уряду США, забезпечує правову основу, на якій повинні ґрунтуватися всі його дії, а також перераховує і гарантує права всіх його громадян.

Конституція - це документ, підготовлений з'їздом делегатів від 12 з 13 штатів, що зібралися у Філадельфії в 1787 році. Початкова Хартія, яка замінила Статті Конфедерації і вступила в силу в 1789 році, заснувала Сполучені Штати як федеральний союз штатів, представницьку демократію в рамках республіки.

Творці структурували уряд з трьох незалежних гілок влади. Перша гілка - це законодавчий орган, що представляє собою двопалатний Конгрес, що складається з Сенату, члени якого розподіляються порівну між штатами, і Палати представників, члени якої розподіляються між штатами відповідно до чисельності населення. Друга гілка - виконавча влада - включає Президента і віце-президента, а також всіх підлеглих посадових осіб виконавчих департаментів і відомств. Третя гілка влади - судова - складається з Верховного суду і різних підпорядкованих федеральних судів, створених відповідно до публічного права. 27 поправок, схвалених з 1791 року, також є невід'ємною частиною Конституції. До них відносяться поправки з 1 по 10, відомі в сукупності як Білль про права, і поправки з 11 по 27, які стосуються широкого кола питань. В даний час на розгляді штатів знаходяться чотири поправки без граничних термінів ратифікації. Вони стосуються розподілу місць в Конгресі, дитячої праці, дворянських титулів від іноземних держав і деяких прав штатів (у пропозиції, що надійшла до громадянської війни). Крім того, закінчився термін ратифікації двох запропонованих поправок, які були схвалені Конгресом в 1970-х роках: наприклад, рівні права для жінок і чоловіків і надання права голосувати в Сенаті і Палаті представників делегатам федерального округу Колумбія.

What were the basic principles on which the Constitution was framed?

The framers of the Constitution debated and agreed to the following six basic principles:

1. That all States would be equal. The National Government cannot give special privileges to one State
2. To make the laws, another to execute them, and a third to interpret them.
3. That the Government is a government of laws, not of men. No one is above the law. No officer of the Government can use authority unless and except as the Constitution or public law permits.
4. That all men are equal before the law and that anyone, rich or poor, can demand the protection of the law.
5. That the people can change the authority of the Government by changing (amending) the Constitution. (One such change provided for the election of Senators by direct popular vote instead of by State legislatures).
6. That the Constitution, and the laws of the United States and treaties made pursuant to it, are "the supreme Law of the Land."

What is the Bill of Rights?

The Bill of Rights is a series of constitutionally protected rights of citizens. The first 10 amendments to the Constitution, ratified by the required number of States on December 15, 1791, are commonly referred to as the Bill of Rights. The first eight amendments set out or enumerate the substantive and procedural individual rights associated with that description. The 9th and 10th amendments are general rules of interpretation of the relationships among the people, the State governments, and the Federal Government. The ninth amendment provides that the "enumeration in the Constitution, of certain rights, shall not be construed to deny or disparage others retained by the people." The 10th amendment reads: "The powers not delegated to the United States by the Constitution, nor prohibited by it to the States, are reserved to the States respectively, or to the

Які були основні принципи, на яких було засновано Конституцію?

Укладачі Конституції обговорили і погодилися з наступними шістьма основними принципами:

1. Всі штати - рівні. Національний уряд не може надавати особливі привілеї якомусь одному штату
2. Одна гілка влади видає закони, інша - виконує їх, третя - тлумачить їх.
3. Уряд - це влада законів, а не людей. Ніхто не стоїть вище закону. Жодна посадова особа уряду не може користуватися повноваженнями, недозволеними йому Конституцією або публічним правом.
4. Всі люди рівні перед законом і будь - яка людина - багата чи Бідна - може вимагати захисту закону.
5. Народ може змінити повноваження уряду, змінивши (через внесення поправок в) Конституцію. (Одна з таких змін встановила обрання сенаторів прямим всенародним голосуванням, а не законодавчими органами штатів).
6. Конституція, закони Сполучених Штатів і договори, укладені відповідно до неї, є 'вищим законом країни".

Що таке Білль про права?

Білль про права - це низка конституційно захищених прав громадян. Перші 10 поправок до Конституції, ратифіковані 15 грудня 1791 року, зазвичай називаються Біллем про права. У перших восьми поправках викладаються або перераховуються матеріальні та процесуальні індивідуальні права, пов'язані з цим описом. 9-а і 10-а поправки являють собою загальні правила тлумачення відносин між людьми, урядами штатів і федеральним урядом. Дев'ята поправка передбачає, що «перерахування в Конституції певних прав не повинно тлумачитися як заперечення або применшення інших прав, що зберігаються за народом». 10-а поправка встановлює, що «повноваження, не делеговані Сполученим Штатам цією Конституцією і користування якими нею не заборонено окремим штатам, зберігаються за штатами або за народом».

people.”

THE BILL OF RIGHTS

What are the rights enumerated in the Bill of Rights?

**Right to freedom of religion, speech, and press (Amendment I);*

** Right to assemble peaceably, and to petition the Government for a redress of grievances (Amendment I);*

** Right to keep and bear arms in common defense (Amendment II);*

** Right not to have soldiers quartered in one's home in peacetime without the consent of the owner, nor in time of war except as prescribed by law (Amendment III);*

** Right to be secure against “unreasonable searches and seizures” (Amendment IV);*

** Right in general not to be held to answer criminal charges except upon indictment by a grand jury (Amendment V);*

** Right not to be put twice in jeopardy for the same offense (Amendment V);*

** Right not to be compelled to be a witness against oneself in a criminal case (Amendment V);*

** Right not to be deprived of life, liberty, or property without due process of law (Amendment V);*

** Right to just compensation for private property taken for public use (Amendment V);*

** Right in criminal prosecution to a speedy and public trial by an impartial jury, to be informed of the charges, to be confronted with witnesses, to have a compulsory process for calling witnesses in defense of the accused, and to have legal counsel (Amendment VI);*

** Right to a jury trial in suits at common law involving over \$20 (Amendment VII);*

** Right not to have excessive bail required, nor excessive fines imposed, nor cruel and unusual punishments inflicted (Amendment VIII).*

БІЛІЬ ПРО ПРАВА

Які права перераховані в Біллі про права?

** Право на свободу релігії, слова і преси (Поправка I);*

** Право на мирні зібрання та звернення до уряду з клопотанням про задоволення скарг (Поправка I);*

** Право зберігати і носити зброю з метою загальної оборони (Поправка II);*

** Право не розміщувати вояків у своєму будинку в мирний час без згоди власника, а також під час війни, за винятком випадків, передбачених законом (Поправка III);*

** Право на захист від 'необґрунтованих обшуків та вилучень' (Поправка IV);*

** Право не притягуватися до відповідальності за вчинення кримінального правопорушення без пред'явлення обвинувачення великим журі (Поправка V);*

** Право не піддаватися двічі загрози кримінального переслідування за один і той же злочин (Поправка V);*

** Право не бути вимушеним давати свідчення проти самого себе в кримінальній справі (Поправка V);*

** Право не бути позбавленим життя, свободи або власності без належної правової процедури (Поправка V);*

** Право при кримінальному переслідуванні на швидкий і публічний судовий розгляд неупередженим судом присяжних, на інформування про звинувачення, на очну ставку зі свідками, що показують проти обвинуваченого, на примусовий виклик свідків на захист обвинуваченого і на адвоката (Поправка VI);*

** Право на суд присяжних за позовами загального права на суму понад 20 доларів США (Поправка VII);*

** Право не підлягати вимозі надмірної застави, стягування надмірних штрафів, накладання жорстоких і незвичайних покарань (Поправка VIII).*

AMENDMENTS

How may the Constitution be amended?

Amending the Constitution involves two separate processes.

First, amendments may be proposed on the initiative of Congress (by two-thirds affirmative vote in each House) or by convention (on application of two-thirds of the state legislatures). So far, a convention has never been called.

The second step is ratification of a proposed amendment. At the discretion of Congress, Congress may designate ratification either by the State legislatures or by conventions.

Ratification requires approval by three-fourths of the States.

Out of the 27 amendments, only one (the 21st, ending Prohibition) has been ratified by State conventions. The first 10 amendments (ratified in 1791) were practically a part of the original instrument. The 11th amendment was ratified in 1795, and the 12th amendment in 1804. Thereafter, no amendment was made to the Constitution for 60 years. Shortly after the Civil War, three amendments were ratified (1865–70), followed by another long interval before the 16th amendment became effective in 1913. The most recent amendment, the 27th, was ratified on May 7, 1992.

Have any amendments to the Constitution been repealed?

Only one, the 18th amendment (Prohibition), ratified in early 1919, was repealed by the 21st amendment in late 1933.

SEPARATION OF POWERS CHECKS AND BALANCES

What is meant by the “separation of powers” and “checks and balances” in the Federal Government?

The separation of powers and checks and balances are two fundamental principles underlying the Constitution. They work

ПОПРАВКИ

Як можна внести поправки до Конституції?

Внесення поправок до Конституції включає в себе два окремих процеси.

По-перше, поправки можуть бути запропоновані за ініціативою Конгресу (двома третинами голосів "за" в кожній з палат) або рішенням Конвенції (за заявою двох третин законодавчих органів штатів). Досі подібна Конвенція не скликалася.

Другим кроком є ратифікація запропонованої поправки. На розсуд Конгресу, Конгрес може призначити ратифікацію або законодавчими органами штатів, або штатними конвенціями. Ратифікація вимагає схвалення трьома чвертями всіх штатів.

З 27 поправок тільки одна (21-а, що скасовує заборону алкоголю) була ратифікована штатними конвенціями. Перші 10 поправок (ратифікованих в 1791 році) були практично частиною початкового документа. 11-а поправка була ратифікована в 1795 році, а 12-а - в 1804. Після цього протягом 60 років до Конституції не вносилися ніякі поправки. Незабаром після Громадянської війни були ратифіковані три поправки (1865-70), за якими пішов ще один тривалий проміжок часу, перш ніж 16-а поправка вступила в силу в 1913 році. Остання поправка, 27-а, була ратифікована 7 травня 1992 року.

Чи були скасовані будь-які поправки до Конституції?

Тільки одна, 18-а поправка (про заборону на алкоголь), ратифікована на початку 1919 року, була скасована 21-ю поправкою в кінці 1933 року.

РОЗПОДІЛ ВЛАДИ СТРИМУВАННЯ І ПРОТИВАГИ

Що мається на увазі під «розподілом влади» і «стримуваннями і протипагами» у федеральному уряді?

Розподіл влади і система стримувань і протипаг є двома засадничими принципами, що лежать в основі Конституції. У своїй

together to prevent a tyrannous concentration of power in any one branch, to check and restrain Government, and, ultimately, to protect the rights and liberties of citizens.

The Constitution contains provisions in separate articles for the three branches of Government—legislative, executive, and judicial. There is a significant difference in the grants of authority to these branches, each of which is also given an independent base of political power. The First Article, dealing with legislative power, vests in Congress “All legislative Powers herein granted”; the Second Article vests “The executive Power” in the President; and the Third Article states that “The judicial Power of the United States shall be vested in one Supreme Court, and in such inferior Courts as the Congress may from time to time ordain and establish.” In addition to this separation and independence among the three branches, the Constitution sets up “auxiliary precautions,” as James Madison called them in the Federalist Papers, that allow each branch to check and balance the others. For instance, the President can veto bills approved by Congress and nominates individuals to the Federal judiciary; the Supreme Court can declare a law enacted by Congress or an action by the President unconstitutional; and Congress can impeach and remove the President and Federal court justices and judges.

сукупності вони покликані запобігати тиранічній концентрації повноважень в будь-якій одній гілці влади, стримувати і обмежувати повноваження Уряду і, в кінцевому рахунку, захищати права і свободи громадян.

Конституція містить положення в окремих статтях для трьох гілок влади - законодавчої, виконавчої та судової. Існує значна різниця в наданні повноважень цим гілкам влади, кожній з яких також надається незалежна база політичної влади. Перша стаття, в якій йдеться про законодавчу гілку влади, наділяє Конгрес 'всіма законодавчими повноваженнями, наданими цим документом'; друга стаття наділяє Президента 'виконавчою владою'; і третя стаття говорить, що 'судова влада Сполучених Штатів повинна бути покладена на один Верховний суд і на такі нижчі суди, які Конгрес може час від часу призначати і засновувати'. На додаток до цього поділу та незалежності між трьома гілками влади, Конституція встановлює 'допоміжні запобіжні заходи', як назвав їх Джеймс Медісон у федералістських документах, які дозволяють кожній гілці влади контролювати і врівноважувати інші. Наприклад, президент може накласти вето на законопроекти, схвалені Конгресом, і призначати окремих осіб у Федеральну судову систему; Верховний суд може оголосити закон, прийнятий Конгресом, або дію Президента неконституційним, а Конгрес може оголосити імпічмент і відсторонити від посади президента і суддів Федеральної судової системи.

U.S. Declaration of Independence

In Congress, July 4, 1776

The unanimous Declaration of the thirteen united States of America, When in the Course of human events, it becomes necessary for one people to dissolve the political bands which have connected them with another, and to assume among the powers of the earth, the separate and equal station to which the Laws of Nature and of Nature's God entitle them, a decent respect to the opinions of mankind requires that they should declare the causes which impel them to the separation.

We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are

[Table of contents](#) ※ [Повернутися до змісту](#)

Декларація незалежності США

Ухвалена Конгресом 4 липня 1776 року.

Декларація представників Сполучених Штатів Америки, які зібралися на Загальному конгресі Коли в перебігу історії людства одному народу доводиться розірвати зв'язки, що поєднували його з іншим, і посісти серед держав світу окреме і рівне становище, право на яке йому належить за законами природи і законами Бога природи, належна пошана до поглядів людства вимагає з'ясувати причини, що спонукали його відокремитися.

Ми вважаємо за самоочевидні істини, що всіх людей створено рівними; що Творець обдарував їх певними невідбірними правами,

Life, Liberty and the pursuit of Happiness.-- That to secure these rights, Governments are instituted among Men, deriving their just powers from the consent of the governed, -- That whenever any Form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government, laying its foundation on such principles and organizing its powers in such form, as to them shall seem most likely to effect their Safety and Happiness. Prudence, indeed, will dictate that Governments long established should not be changed for light and transient causes; and accordingly all experience hath shewn, that mankind are more disposed to suffer, while evils are sufferable, than to right themselves by abolishing the forms to which they are accustomed.

But when a long train of abuses and usurpations, pursuing invariably the same Object evinces a design to reduce them under absolute Despotism, it is their right, it is their duty, to throw off such Government, and to provide new Guards for their future security.- Such has been the patient sufferance of these Colonies; and such is now the necessity which constrains them to alter their former Systems of Government. The history of the present King of Great Britain is a history of repeated injuries and usurpations, all having in direct object the establishment of an absolute Tyranny over these States. To prove this, let Facts be submitted to a candid world.

He has refused his Assent to Laws, the most wholesome and necessary for the public good.

He has forbidden his Governors to pass Laws of immediate and pressing importance, unless suspended in their operation till his Assent should be obtained; and when so suspended, he has utterly neglected to attend to them.

до яких належать життя, свобода і прагнення щастя; що уряди встановлюються між людьми на те, щоб забезпечувати ці права, а влада урядів походить із згоди тих, ким вони управляють; що в кожному випадку, коли якась форма правління стає згубною для такої мети, народ має право змінити або скасувати її і встановити новий уряд, спираючись на такі принципи та організовуючи його владу в такі способи, які видаються народу найдоцільнішими для досягнення своєї безпеки і щастя. Розважність, звичайно, підказує не змінювати здавна встановлені уряди з дрібних і минутих причин; згідно з цим цілий досвід свідчить, що людство воліє радше терпіти, поки лихо стерпне, ніж виправляти лихо скасуванням звичних форм.

Проте, коли довга низка правопорушень і зловживань владою, незмінно спрямована на досягнення тієї мети, виявляє намір підпорядкувати народ абсолютному деспотизму, тоді народ має право та обов'язок повалити такий уряд і встановити нову форму убезпечення народу в майбутньому. Таке було довготривале страждання наших колоній, і така тепер є конечність, що примушує їх змінити усталені форми правління. Вся історія правління теперішнього короля Великої Британії - це історія постійних зловживань і правопорушень влади, прямою метою яких було створення абсолютної тиранії над нашими Штатами. На доказ цього наводимо факти, щоб про них знав безсторонній світ.

Король відмовляється затверджувати найкорисніші і конечні для загального добра закони.

Він забороняє своїм губернаторам ухвалювати найнагальніші закони, що їх потребує для свого життя людність просторих теренів, якщо вона не зречеться свого права на представництво у законодавчих органах, права неоціненного для людності і грізного тільки для тиранів.

He has refused to pass other Laws for the accommodation of large districts of people, unless those people would relinquish the right of Representation in the Legislature, a right inestimable to them and formidable to tyrants only.

Він відмовлявся приймати інші Закони, потрібні для життя людей на просторих територіях, якщо вони не зречуться свого права на Представництво у Законодавчих органах, – права, неоціненного для них і грізного тільки для тиранів

He has called together legislative bodies at places unusual, uncomfortable, and distant from the depository of their public Records, for the sole purpose of fatiguing them into compliance with his measures.

Він скликає законодавчі органи в місцях незвичайних, невідповідних і віддалених від сховищ публічних документів тільки через те, щоб змусити цим законодавців дати згоду на свої заходи.

He has dissolved Representative Houses repeatedly, for opposing with manly firmness his invasions on the rights of the people.

Він неодноразово розпускав Палати представників за те, що вони мужньо опиралися його зазіханням на права народу.

He has refused for a long time, after such dissolutions, to cause others to be elected; whereby the Legislative powers, incapable of Annihilation, have returned to the People at large for their exercise; the State remaining in the mean time exposed to all the dangers of invasion from without, and convulsions within.

Він довго відмовлявся після таких розпусків дати дозвіл на вибори інших; внаслідок цього законодавча влада як незнищенна поверталася до народу в цілому, але штат, втім, залишався беззахисним як від нападу ззовні, так і від внутрішніх заворушень.

He has endeavoured to prevent the population of these States; for that purpose obstructing the Laws for Naturalization of Foreigners; refusing to pass others to encourage their migrations hither, and raising the conditions of new Appropriations of Lands.

Він намагається запобігти заселенню цих штатів, перешкоджаючи з цією метою дії законів про натуралізацію іноземців, відмовляючись запровадити інші закони, щоб заохотити переселення сюди, та ускладнюючи умови нових наділень землею.

He has obstructed the Administration of Justice, by refusing his Assent to Laws for establishing Judiciary powers.

Він перешкоджає судовим органам, відмовляючись санкціонувати закони про встановлення судової влади.

He has made Judges dependent on his Will alone, for the tenure of their offices, and the amount and payment of their salaries.

Він цілковито підпорядкував суддів своїй волі, самостійно визначаючи терміни урядування, а також розмір і виплату їм винагороди

He has erected a multitude of New Offices, and sent hither swarms of Officers to harrass our people, and eat out their substance.	.Він заснував безліч нових установ і наслав сюди хмари урядовців, щоб непокоїти наш народ і висмоктувати з нього останні соки.
He has kept among us, in times of peace, Standing Armies without the Consent of our legislatures.	Він утримує серед нас у мирні часи постійне військо без згоди на це наших законодавчих органів.
He has affected to render the Military independent of and superior to the Civil power.	Він намагається поставити військових у стан незалежності і вищості щодо цивільної влади.
He has combined with others to subject us to a jurisdiction foreign to our constitution, and unacknowledged by our laws; giving his Assent to their Acts of pretended Legislation:	Він підтримував охочих підпорядкувати нас режимові, чужому нашій конституції і не визнаному нашими законами, схвалюючи їхні акти позірно законодавчого характеру:
-For Quartering large bodies of armed troops among us:	на розквартирування серед нас великої кількості озброєного війська;
-For protecting them, by a mock Trial, from punishment for any Murders which they should commit on the Inhabitants of these States:	на убезпечення цих вояків від карі за вбивства, яких вони припускаються проти мешканців цих штатів, завдяки впровадженню судочинства, яке є глузуванням з правосуддя;
For cutting off our Trade with all parts of the world:	на припинення наших торговельних зв'язків з рештою частин світу;
For imposing Taxes on us without our Consent:	на оподаткування нас без нашої на те згоди;
For depriving us in many cases, of the benefits of Trial by Jury:	на позбавлення нас у багатьох випадках права на суд присяжних;
For transporting us beyond Seas to be tried for pretended offences	на перевезення нас за океан для суду за вигадані злочини;
For abolishing the free System of English Laws in a neighbouring Province,	на скасування вільної системи англійського права у судовій царині, встановлюючи у ній свавільне правління і поширюючи межі цієї

establishing therein an Arbitrary government, and enlarging its Boundaries so as to render it at once an example and fit instrument for introducing the same absolute rule into these Colonies:

царини так, щоб перетворити її на приклад і водночас зручне знаряддя для запровадження такого самого абсолютного правління в наших колоніях;

For taking away our Charters, abolishing our most valuable Laws, and altering fundamentally the Forms of our Governments:

на відібрання наших хартій, на скасування наших найцінніших законів і на істотну зміну форми нашого правління;

For suspending our own Legislatures, and declaring themselves invested with power to legislate for us in all cases whatsoever.

на зупинення діяльності наших законодавчих органів і проголошення себе правомочним видавати для нас закони в усіх випадках.

He has abdicated Government here, by declaring us out of his Protection and waging War against us.

Король зрікся своєї влади тут, проголосивши нас поза своєю охороною і започаткувавши проти нас війну.

He has plundered our seas, ravaged our Coasts, burnt our towns, and destroyed the lives of our people.

Він плюндрує наші моря, грабує наші узбережжя, спалює наші міста, відбирає життя у наших людей.

He is at this time transporting large Armies of foreign Mercenaries to compleat the works of death, desolation and tyranny, already begun with circumstances of Cruelty & perfidy scarcely paralleled in the most barbarous ages, and totally unworthy the Head of a civilized nation.

Він переправляє тепер великі армії чужоземних найманців, щоб довершити справу смерті, спустошення і тиранії, вже розпочату за умов такої жорстокості і віроломства, подібні до яких навряд чи були навіть у найбільш варварські часи і які цілковито не гідні глави цивілізованої держави.

He has constrained our fellow Citizens taken Captive on the high Seas to bear Arms against their Country, to become the executioners of their friends and Brethren, or to fall themselves by their Hands.

Він примушує наших краян, бранців у відкритому морі, здіймати зброю проти своєї країни і ставати вбивцями своїх братів і друзів або самим гинути від їхньої руки.

He has excited domestic insurrections amongst us, and has endeavoured to bring on the inhabitants of our frontiers, the merciless Indian Savages, whose known rule of

Він підбурює внутрішні чвари поміж нами і намагається нацькувати на мешканців нашого порубіжжя немилосердних індіанських дикунів, що їхнє відоме правило війни

warfare, is an undistinguished destruction of all ages, sexes and conditions.

In every stage of these Oppressions We have Petitioned for Redress in the most humble terms: Our repeated Petitions have been answered only by repeated injury. A Prince whose character is thus marked by every act which may define a Tyrant, is unfit to be the ruler of a free people.

Nor have We been wanting in attentions to our British brethren. We have warned them from time to time of attempts by their legislature to extend an unwarrantable jurisdiction over us. We have reminded them of the circumstances of our emigration and settlement here. We have appealed to their native justice and magnanimity, and we have conjured them by the ties of our common kindred to disavow these usurpations, which, would inevitably interrupt our connections and correspondence. They too have been deaf to the voice of justice and of consanguinity. We must, therefore, acquiesce in the necessity, which denounces our Separation, and hold them, as we hold the rest of mankind, Enemies in War, in Peace Friends.

We, therefore, the Representatives of the united States of America, in General Congress, Assembled, appealing to the Supreme Judge of the world for the rectitude of our intentions, do, in the Name, and by Authority of the good People of these Colonies, solemnly publish and declare, That these United Colonies are, and of Right ought to be Free and Independent States; that they are Absolved from all Allegiance to the British Crown, and that all political connection between them and the State of Great Britain, is and ought to be totally dissolved; and that as Free and Independent

полягає у нищенні до ноги людей будь-якого віку, статі чи стану.

На всіх щаблях цих утисків ми зверталися з проханнями про відновлення справедливості, складеними у найсумірніших виразах. Відповіддю на наші постійні прохання були тільки дальші кривди. Державець, якого кожний з цих учинків викриває як тирана, не може бути правителем вільних людей.

Не бракувало нам і уваги до наших британських братів. Ми час від часу попереджали їх про спроби їхніх законодавчих органів безпідставно поширити на нас свою юрисдикцію. Ми нагадували їм про обставини нашої еміграції і нашого тут оселення. Ми зверталися до їхньої природної справедливості й великодушності і закликали їх, посилаючись на нашу покровність, припинити ці зловживання владою, що неминуче мали призвести до розриву наших зв'язків і листування. Але вони також були глухими до голосу справедливості й покровності. Через те ми мусимо скористатися з конечності проголосити наше відокремлення і ставитися до них так, як ми ставимося до решти людства - як до ворогів у війні, як до приятелів у мирі.

Тому ми, представники Сполучених Штатів Америки, які зібралися на Загальний конгрес, звертаючись до Всевишнього судді світу із запевненням у справедливості наших змагань, ім'ям і за дорученням усіх добрих людей наших колоній, урочисто заявляємо і проголошуємо, що наші Сполучені Колонії є і згідно з правом повинні бути вільними і незалежними штатами; що вони звільнилися від будь-якої вірності британській короні; що будь-який політичний зв'язок між ними і Великою Британією є і повинен бути цілковито розірваний; і що як вільні і незалежні Сполучені Штати, вони мають

States, they have full Power to levy War, conclude Peace, contract Alliances, establish Commerce, and to do all other Acts and Things which Independent States may of right do. And for the support of this Declaration, with a firm reliance on the protection of divine Providence, we mutually pledge to each other our Lives, our Fortunes and our sacred Honor.

повне право оголошувати війну, укласти мир, вступати у союз, заходити у торговельні відносини і вчиняти будь-які інші дії і справи, право на які належить незалежним державам. У міцній вірі в ласку Божого провидіння ми присягаємося один перед одним на підтримку цієї Декларації віддати своє життя, добро і святу честь.

THE CONSTITUTION OF THE UNITED STATES OF AMERICA

КОНСТИТУЦІЯ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ

PREAMBLE

We the People of the United States, in Order to form a more perfect Union, establish Justice, insure domestic Tranquility, provide for the common defense, promote the general Welfare, and secure the Blessings of Liberty to ourselves and our Posterity, do ordain and establish this Constitution for the United States of America.

Прембула

Ми, народ Сполучених Штатів, з метою утворення більш досконалого Союзу, затвердження правосуддя, забезпечення внутрішнього спокою, організації спільної оборони, сприяння загальному добробуту і забезпечення нам і нашим нащадкам благ свободи, засновує і приймаємо цю Конституцію для Сполучених Штатів Америки.

Article 1

Стаття 1.

SECTION 1. All legislative powers herein granted shall be vested in a Congress of the United States, which shall consist of a Senate and House of Representatives.

Розділ 1. Всі встановлені тут повноваження законодавчої влади належать Конгресу Сполучених Штатів, який складається з Сенату і Палати представників.

SECTION 2. The House of Representatives shall be composed of members chosen every

Розділ 2. Палата представників складається з членів, що обираються раз на

second year by the people of the several states, and the electors in each state shall have the qualifications requisite for electors of the most numerous branch of the state legislature.

два року народом кожного зі штатів; при цьому виборці кожного з штатів повинні відповідати тим же вимогам, які встановлені для виборців найбільш численної палати Законодавчих зборів штату.

No person shall be a Representative who shall not have attained to the age of twenty five years, and been seven years a citizen of the United States, and who shall not, when elected, be an inhabitant of that state in which he shall be chosen.

Не може бути представником той, хто не досяг двадцяти п'яти річного віку, не перебуває протягом семи років громадянином Сполучених Штатів і неї в момент обрання жителем того штату, де він обирається.

Representatives and direct taxes shall be apportioned among the several states which may be included within this union, according to their respective numbers, which shall be determined by adding to the whole number of free persons, including those bound to service for a term of years, and excluding Indians not taxed, three fifths of all other Persons. The actual Enumeration shall be made within three years after the first meeting of the Congress of the United States, and within every subsequent term of ten years, in such manner as they shall by law direct.

Представники і прямі податки розподіляються між окремими штатами, що можуть вступити в даний Союз, пропорційно чисельності їх населення, для визначення якої до числа всіх вільних людей, включаючи осіб, які зобов'язані кому-небудь службою протягом декількох років, і виключити не сплачують податків індіанців, додається три п'ятих інших осіб *. Справжнє числення населення проводиться протягом трьох років після першої сесії Конгресу Сполучених Штатів, а потім через кожні десять років у порядку, який буде встановлено спеціальним законом. Від кожних тридцяти тисяч жителів не може бути обрано більше одного представника, але кожен штат повинен мати принаймні одного представника. До виробництва такого обчислення населення штат Нью-Гемпшир обирає трьох представників, Массачусетс – вісім, Род-Айленд і колонія Провід – одного, Коннектикут – п'ять, Нью-Йорк – шість, Нью-Джерсі – чотирьох, Пенсильванія – вісім, Делавер – одного, Меріленд – шість, Вірджінія – десять, Північна Кароліна – п'ять, Південна Кароліна – п'ять і Джорджія – трьох.

The number of Representatives shall not exceed one for every thirty thousand, but each state shall have at least one Representative; and until such enumeration shall be made, the state of New Hampshire shall be entitled to chuse three, Massachusetts eight, Rhode Island and Providence Plantations one, Connecticut five, New York six, New Jersey four, Pennsylvania eight, Delaware one, Maryland six, Virginia ten, North Carolina five, South Carolina five, and Georgia three.

When vacancies happen in the Representation from any state, the executive authority thereof shall issue writs of election to fill such vacancies.

При відкритті вакансій в представництві якогось штату виконавча влада останнього видає наказ про проведення виборів для заповнення цих вакансій.

The House of Representatives shall choose their speaker and other officers; and shall have the sole power of impeachment.

Палата представників обирає свого спікера та інших посадових осіб; їй одній належить право порушувати переслідування в порядку імпічменту.

SECTION 3. The Senate of the United States shall be composed of two Senators from each state, chosen by the legislature thereof, for six years; and each Senator shall have one vote.

Immediately after they shall be assembled in consequence of the first election, they shall be divided as equally as may be into three classes. The seats of the Senators of the first class shall be vacated at the expiration of the second year, of the second class at the expiration of the fourth year, and the third class at the expiration of the sixth year, so that one third may be chosen every second year; and if vacancies happen by resignation, or otherwise, during the recess of the legislature of any state, the executive thereof may make temporary appointments until the next meeting of the legislature, which shall then fill such vacancies.

No person shall be a Senator who shall not have attained to the age of thirty years, and been nine years a citizen of the United States and who shall not, when elected, be an inhabitant of that state for which he shall be chosen.

The Vice President of the United States shall be President of the Senate, but shall have no vote, unless they be equally divided.

The Senate shall choose their other officers, and also a President pro tempore, in the absence of the Vice President, or when he shall exercise the office of President of the United States.

The Senate shall have the sole power to try all impeachments. When sitting for that purpose, they shall be on oath or affirmation. When the President of the United States is tried, the Chief Justice shall preside: And no person shall be convicted without the concurrence of two thirds of the members present.

Розділ 3. До складу Сенату Сполучених Штатів входять два сенатори від кожного штату, що обираються на шість років законодавчими зборами відповідних штатів ** і кожен сенатор має один голос.

Негайно слідом за тим як сенатори зберуться після перших виборів, вони поділяються на три по можливості рівні групи. Місця сенаторів першу групи стають вакантними після закінчення другого року, другої групи – по закінченні четвертого року і третьої групи – після закінчення шостого року, так, щоб одна третина Сенату обиралася знову кожні два роки, і якщо в наслідок відставки або з іншої причини вакансії відкриваються в перерві між сесіями Законодавчих зборів штату, виконавча влада останнього може призвести тимчасові призначення аж до наступної сесії Законодавчих зборів, які і заповнює ці вакансії

Не може бути сенатором той, хто не досяг тридцятирічного віку, не складається протягом дев'яти років громадянином Сполучених Штатів і не є в момент обрання жителем того штату, де він обирається.

Віце-президент Сполучених Штатів є головою Сенату, але може голосувати лише в тому випадку, якщо голоси розділяються порівну.

Сенат обирає інших своїх посадових осіб, а також Голови про tempore * для заміщення Віце-президента, коли він відсутній або виконує обов'язки Президента Сполучених Штатів.

Сенату належить виключне право здійснення суду в порядку імпичменту. Засідаючи з цією метою, сенатори приносять присягу або роблять урочисту заяву. Якщо підсудним є Президент Сполучених Штатів, головує Головний суддя. Жодна особа не може бути засуджена без згоди двох третин присутніх сенаторів.

Judgment in cases of impeachment shall not extend further than to removal from office, and disqualification to hold and enjoy any office of honor, trust or profit under the United States: but the party convicted shall nevertheless be liable and subject to indictment, trial, judgment and punishment, according to law.

SECTION 4. The times, places and manner of holding elections for Senators and Representatives, shall be prescribed in each state by the legislature thereof; but the Congress may at any time by law make or alter such regulations, except as to the places of choosing Senators. The Congress shall assemble at least once in every year, and such meeting shall be on the first Monday in December, unless they shall by law appoint a different day.

SECTION 5. Each House shall be the judge of the elections, returns and qualifications of its own members, and a majority of each shall constitute a quorum to do business; but a smaller number may adjourn from day to day, and may be authorized to compel the attendance of absent members, in such manner, and under such penalties as each House may provide.

Each House may determine the rules of its proceedings, punish its members for disorderly behavior, and, with the concurrence of two thirds, expel a member.

Each House shall keep a journal of its proceedings, and from time to time publish the same, excepting such parts as may in their judgment require secrecy; and the yeas and nays of the members of either House on any question shall, at the desire of one fifth of those present, be entered on the journal.

Вирок у випадках імпічменту обмежується відстороненням від посади і позбавленням права обіймати і виконувати будь-яку почесну, відповідальну або оплачувану посаду на службі Сполучених Штатів. Проте надалі про те проводиться розслідування, відсторонено від посади пред'являється обвинувачення, він віддається до суду і несе згідно з вироком покарання відповідно до закону.

Розділ 4. Час, місце і порядок обрання senatorів і представників встановлюються в кожному штаті його Законодавчими зборами; але Конгрес може в будь-який час видати закон, що встановлює або змінює подібного роду правила, за винятком правил про місце виборів senatorів. Конгрес збирається не рідше одного разу на рік, а його сесії починаються в перший понеділок грудня, якщо законом не буде встановлено інший день.

Розділ 5. Кожна палата вирішує питання, що стосуються результатів виборів, повноважень і кваліфікацій, що пред'являються до її членів, і більшість кожній з палат становить кворум, необхідний для ведення справ, та палата і в меншому складі може переносити засідання з одного дня на інший і має право застосовувати до відсутніх членів передбачені кожною палатою заходи покарання з метою забезпечити відвідування ними засідань.

Кожна палата може встановлювати правила проведення своїх засідань, карати своїх членів за порушення горядку і двома третинами голосів виключати їх зі свого складу.

Кожна палата веде протокол своїх засідань і періодично публікує його, за винятком тих розділів, які, за її висновком, носять секретний характер; відомості про голоси "за" і "проти", подані членами кожної палати побудь-якого питання, за бажанням однієї п'ятої присутніх вносяться до протоколу.

Neither House, during the session of Congress, shall, without the consent of the other, adjourn for more than three days, nor to any other place than that in which the two Houses shall be sitting.

SECTION 6. The Senators and Representatives shall receive a compensation for their services, to be ascertained by law, and paid out of the treasury of the United States. They shall in all cases, except treason, felony and breach of the peace, be privileged from arrest during their attendance at the session of their respective Houses, and in going to and returning from the same; and for any speech or debate in either House, they shall not be questioned in any other place.

No Senator or Representative shall, during the time for which he was elected, be appointed to any civil office under the authority of the United States, which shall have been created, or the emoluments whereof shall have been increased during such time: and no person holding any office under the United States, shall be a member of either House during his continuance in office.

SECTION 7. All bills for raising revenue shall originate in the House of Representatives; but the Senate may propose or concur with amendments as on other Bills.

Every bill which shall have passed the House of Representatives and the Senate, shall, before it become a law, be presented to the President of the United States; if he approve he shall sign it, but if not he shall return it, with his objections to that House in which it shall have originated, who shall enter the objections at large on their journal, and proceed to reconsider it. If after such reconsideration two thirds of that House shall agree to pass the bill, it shall be sent,

Під час сесії Конгресу жодна з палат не може без згоди іншої палати відстрочити свої засідання більше ніж на три дні або призначити їх не в тому місці, в якому повинні засідати обидві палати.

Розділ 6. Сенатори і представники отримують за свою службу винагорода, що встановлюється законом і виплачується казначейством Сполучених Штатів. У всіх випадках, крім зради, тяжкого кримінального злочину і порушення громадського порядку, вони не можуть бути піддані арешту під час їх присутності на сесії відповідної палати, а також проходження до палати і повернення з неї, і за будь-яківиступи або участь у дебатах у будь-якої з палат вони не можуть допитуватися ні в якому іншому місці.

Жоден сенатор чи представник не може бути призначений протягом часу, на який його обрано, на будь-яку цивільну посаду на службі Сполучених Штатів, якщо ця посада була створена або пов'язане з ній платню було збільшено в названий період, і жодна особа, яка займає будь-яку посаду на службі Сполучених Штатів, не може бути членом тієї чи іншої палати, поки перебуває на посаді.

Розділ 7. Всі законопроекти про надходження доходу виходять від Палати представників, але Сенат може пропонувати поправки до них або погоджуватися на їх внесення, як і по інших законопроектів.

Кожен законопроект, прийнятий Палатою представників і Сенатом, перш ніж стати законом, подається Президентові Сполучених Штатів; якщо він схвалює законопроект, то підписує його, якщо не схвалює, то повертає його зі своїми запереченнями в ту палату, якої останній був запропонований, а палата вносить заперечення Президента повністю в свій протокол засідання і переглядає законопроект при такому новому розгляді законопроект буде затверджений двома

together with the objections, to the other House, by which it shall likewise be reconsidered, and if approved by two thirds of that House, it shall become a law. But in all such cases the votes of both Houses shall be determined by yeas and nays, and the names of the persons voting for and against the bill shall be entered on the journal of each House respectively. If any bill shall not be returned by the President within ten days (Sundays excepted) after it shall have been presented to him, the same shall be a law, in like manner as if he had signed it, unless the Congress by their adjournment prevent its return, in which case it shall not be a law.

Every order, resolution, or vote to which the concurrence of the Senate and House of Representatives may be necessary (except on a question of adjournment) shall be presented to the President of the United States; and before the same shall take effect, shall be approved by him, or being disapproved by him, shall be re-passed by two thirds of the Senate and House of Representatives, according to the rules and limitations prescribed in the case of a bill.

SECTION 8. The Congress shall have power

to lay and collect taxes, duties, imposts and excises, to pay the debts and provide for the common defense and general welfare of the United States; but all duties, imposts and excises shall be uniform throughout the United States;

To borrow money on the credit of the United States;
To regulate commerce with foreign nations, and among the several states, and with the Indian tribes;
To establish a uniform rule of naturalization, and uniform laws on the subject of bankruptcies throughout the United States;

третинами голосів палати, він разом із запереченнями Президента пересилається в іншу палату, яка переглядає законопроект і по прийнятті його двома третинами голосів цієї палати він стає законом. Під всіх зазначених випадках обидві палати застосовують поіменний порядок голосування, та імена осіб, які голосували за і проти законопроекту, вносяться до протоколу засідання відповідної палати. Якщо законопроект не буде повернуто Президентом протягом десяти днів (не рахуючи недільних днів) після того, як він йому представлений, то законопроект стає законом, так само як якщо б він був підписаний Президентом; законопроект не стає законом лише у випадку, якщо він бути повернутий до Конгресу з огляду на те, що останній відстрочив свої засідання.

Всі постанови, резолюції або рішення, для яких необхідна згода Сенату і Палати представників (за винятком рішення про відстрочення засідання), подаються Президентові Сполучених Штатів і тільки за схвалення вступають в силу; у випадку ж несхвалення повинні бути знову затверджені двома третинами голосів Сенату і Палати представників у відповідно до тих правил і обмеженнями, які встановлені в щодо законопроектів.

Розділ 8. Конгрес має право:

встановлювати і стягувати податки, мита, податки і акцизи для того, щоб сплачувати борги і забезпечувати спільну оборону і загальний добробут Сполучених Штатів; причому всі мита, податки і акцизи повинні бути однаковим на всій території Сполучених Штатів;

укладати позики від імені Сполучених Штатів;
регулювати торгівлю з іноземними державами, між окремими штатами і з індійськими племенами;
встановлювати одноманітні правила про натуралізації та одноманітні закони про банкрутство на всій території Сполучених Штатів

	;
To coin money, regulate the value thereof, and of foreign coin, and fix the standard of weights and measures;	карбувати монету, регулювати її цінність і цінність іноземної монети, встановлювати одиниці мір і ваг;
To provide for the punishment of counterfeiting the securities and current coin of the United States;	встановлювати покарання за підробку цінних папери що знаходиться в обігу монети Сполучених Штатів;
To establish post offices and post roads;	засновувати поштові служби та поштові шляхи;
To promote the progress of science and useful arts, by securing for limited times to authors and inventors the exclusive right to their respective writings and discoveries;	сприяти розвитку наук і корисних ремесел, забезпечуючи на певний термін авторів і винахідників виключні права на їх твори і відкриття;
To constitute tribunals inferior to the Supreme Court;	засновувати підпорядковані Верховному суду судові органи;
To define and punish piracies and felonies committed on the high seas, and offenses against the law of nations;	визначати і карати морський розбій, тяжкі злочини, скоєні в відкритому морі, та інші злочини, передбачені міжнародним правом;
To declare war, grant letters of marque and reprisal, and make rules concerning captures on land and water;	оголошувати війну, видавати каперський свідоцтва та дозволу на репресалії і встановлювати правила щодо захоплень на суші і на морі;
To raise and support armies, but no appropriation of money to that use shall be for a longer term than two years;	набирати і утримувати армії; однак ніякі грошові асигнування в цих цілях не повинні проводитись більш ніж на дворічний термін;
To provide and maintain a navy;	створювати та утримувати флот;
To make rules for the government and regulation of the land and naval forces;	видавати правила з управління та організації сухопутних і морських сил;
To provide for calling forth the militia to execute the laws of the union, suppress insurrections and repel invasions;	передбачати порядок призову міліції для забезпечення виконання законів Союзу, придушення повстань і відбиття нападів;
To provide for organizing, arming, and disciplining, the militia, and for governing such part of them as may be employed in the service of the United States, reserving to the states respectively, the appointment of the officers, and the authority of training the militia according to the discipline prescribed by Congress;	передбачати заходи по організації, озброєння і дисциплінованість міліції і з управління тією її частиною, яка використовується на службі Сполучених Штатів, зберігаючи за відповідними штатами призначення офіцерів і навчання міліції відповідно до статутних правил, затверджених Конгресом;

To exercise exclusive legislation in all cases whatsoever, over such District (not exceeding ten miles square) as may, by cession of particular states, and the acceptance of Congress, become the seat of the government of the United States, and to exercise like authority over all places purchased by the consent of the legislature of the state in which the same shall be, for the erection of forts, magazines, arsenals, dockyards, and other needful buildings;—
And

To make all laws which shall be necessary and proper for carrying into execution the foregoing powers, and all other powers vested by this Constitution in the government of the United States, or in any department or officer thereof.

SECTION 9. The migration or importation of such persons as any of the states now existing shall think proper to admit, shall not be prohibited by the Congress prior to the year one thousand eight hundred and eight, but a tax or duty may be imposed on such importation, not exceeding ten dollars for each person.

The privilege of the writ of habeas corpus shall not be suspended, unless when in cases of rebellion or invasion the public safety may require it.

No bill of attainder or ex post facto Law shall be passed.

No capitation, or other direct, tax shall be laid, unless in proportion to the census or enumeration herein before directed to be taken.

No tax or duty shall be laid on articles exported from any state.

здійснювати у всіх випадках виняткову законодавчу владу в наданому якомусь із штатів окрузі (що не перевищує десяти квадратних миль), який зі схвалення Конгресу стане місцеперебуванням Уряду Сполучених Штатів, і здійснювати таку ж владу на всіх територіях, придбаних за згодою Законодавчих зборів штату, девони розташовані, для зведення фортив, складів, арсеналів, доків та інших необхідних споруд; і

видавати всі закони, які будуть необхідні для здійснення як вищевказаних прав, так і всіх інших прав, якими ця Конституція наділяє Уряд Сполучених Штатів, його департаменти або посадових осіб.

Розділ 9. Конгрес до тисяча вісімсот восьмого року не може забороняти переміщення або ввезення таких осіб, яких будь-який з існуючих нині штатів вважатиме за потрібне допустити, але таке ввезення може обкладатися митом або податком, що не перевищує десяти доларів з кожної особи.

Не допускається будь-яка призупинення дії habeas corpus, якщо тільки цього не вимагає громадська безпека у випадку заколоту або вторгнення.

Не будуть прийматися біллі про опалі і закони ex post facto

Не допускається подушної обкладення податком або іншими прямими податками інакше як згідно з переписом або згаданим вище обчисленням населення

Не можуть накладатися податки чи мита на предмети, що вивозяться з якогось або штату.

No preference shall be given by any regulation of commerce or revenue to the ports of one state over those of another: nor shall vessels bound to, or from, one state, be obliged to enter, clear or pay duties in another.

No money shall be drawn from the treasury, but in consequence of appropriations made by law; and a regular statement and account of receipts and expenditures of all public money shall be published from time to time.

No title of nobility shall be granted by the United States: and no person holding any office of profit or trust under them, shall, without the consent of the Congress, accept of any present, emolument, office, or title, of any kind whatever, from any king, prince, or foreign state.

SECTION 10. No state shall enter into any treaty, alliance, or confederation; grant letters of marque and reprisal; coin money; emit bills of credit; make anything but gold and silver coin a tender in payment of debts; pass any bill of attainder, ex post facto law, or law impairing the obligation of contracts, or grant any title of nobility.

No state shall, without the consent of the Congress, lay any imposts or duties on imports or exports, except what may be absolutely necessary for executing its inspection laws: and the net produce of all duties and imposts, laid by any state on imports or exports, shall be for the use of the treasury of the United States; and all such laws shall be subject to the revision and control of the Congress.

No state shall, without the consent of Congress, lay any duty of tonnage, keep troops, or ships of war in time of peace, enter into any agreement or compact with another state, or with a foreign power, or engage in war, unless actually invaded, or in such imminent danger as will not admit of delay.

Не повинно надаватися перевагу портам одного штату перед портами іншого за допомогою будь-яких торгових або фінансових приписів, а суду, наступні в будь-який штат або зі штату, не можуть примушувати до заходу в порт іншого штату, розвантаженні або сплаті там мит.

Ніякі грошові видачі з казначейства не можуть проводитися інакше як відповідно до встановлених законом призначень; докладні звіти про державні доходи та витрати підлягають періодичному опублікуванню.

Сполучені Штати не шанують ніяких дворянських титулів, і жодна особа, що займає яку-небудь оплачувану або почесну посаду на службі Сполучених Штатів, не може без згоди Конгресу прийняти той чи інший дар, винагороду, посада або титул від якого-небудь короля, принца або іноземної держави.

Розділ 10. Ні один штат не може вступати в будь-які договори, союзи або конфедерації; видавати каперський свідоцтва та дозволу на репресалії; карбувати монету, випускати кредитні квитки; допускати сплату боргів чим-небудь, Ромі золотої та срібної монети; приймати біллі про опалі, закони ex post facto або закони, що порушують зобов'язання за договорами, а також підвищувати дворянські титули.

Жоден штат не може без згоди Конгресу обкладати якими-небудь митами або зборами ввезення або вивезення, за винятком випадків, коли це може бути абсолютно необхідно для виконання інспекційних законів штату; чистий дохід від усіх зборів і мит, встановлених штатом на ввезення та вивезення, поступає в розпорядження Казначейства Сполучених Штатів, а всі такі закони підлягають контролю Конгресу і можуть бути переглянуті.

Жоден штат не може без згоди Конгресу встановлювати будь-які тоннажний збори, утримувати в мирний час війська або військові кораблі, входити до угоди або укладати договори з іншим штатом або з іноземним державами, а також вступати у війну, якщо тільки він не фактично

піддався нападу або не знаходиться в такій безпосередній небезпеці, при якій неприпустиме зволікання.

Article II

SECTION 1. The executive power shall be vested in a President of the United States of America. He shall hold his office during the term of four years, and, together with the Vice President, chosen for the same term, be elected, as follows:

Each state shall appoint, in such manner as the Legislature thereof may direct, a number of electors, equal to the whole number of Senators and Representatives to which the State may be entitled in the Congress: but no Senator or Representative, or person holding an office of trust or profit under the United States, shall be appointed an elector.

The electors shall meet in their respective states, and vote by ballot for two persons, of whom one at least shall not be an inhabitant of the same state with themselves. And they shall make a list of all the persons voted for, and of the number of votes for each; which list they shall sign and certify, and transmit sealed to the seat of the government of the United States, directed to the President of the Senate. The President of the Senate shall, in the presence of the Senate and House of Representatives, open all the certificates, and the votes shall then be counted. The person having the greatest number of votes shall be the President, if such number be a majority of the whole number of electors appointed; and if there be more than one who have such majority, and have an equal number of votes, then the House of Representatives shall immediately choose by ballot one of them for President; and if no person have a majority, then from the five highest on the list the said House shall in like manner choose the President. But in choosing the President, the votes shall be taken by States, the representation from each state having one vote; A quorum for this purpose

Стаття II

Розділ 1. Виконавча влада здійснюється Президентом Сполучених Штатів Америки. Він складається на своїй посаді протягом чотирирічного терміну, вибори його і обирається на той же термін Віце-президента виробляються наступним чином:

Кожен штат призначає у встановленому його Законодавчими зборами порядку виборців у кількості, що дорівнює загальній кількості сенаторів і представників, яких штат має право посилати до Конгресу, але не можуть призначатися виборники сенатори, представники та особи, що займають почесну або оплачувану посаду на службі Сполучених Штатів.

Вибірники збираються за своїми відповідним штатам і голосують бюлетенями за обох осіб, з яких хоча б одне не повинно бути жителем одного з ними штату. І вони складають список всіх осіб, за яких подавалися голоси, із зазначенням кількості голосів, поданих за кожного з них. Список підписується та засвідчується виборців, а потім пересилається в запечатаному вигляді в місцеперебування Уряду Сполучених Штатів на ім'я Голови Сенату. Голова Сенату у присутності членів Сенату і Палати представників розкриває всі засвідчені списки, після чого проводиться підрахунок голосів. Особа, яка отримала найбільшу кількість голосів, стає Президентом, якщо тільки це число перевищує половину загального кількості виборців. Якщо ж ця більшість голосів отримали кілька людина або за них подано рівну кількість голосів, то Палата представників безпосередньо обирає бюлетенями одного з них Президентом, якщо ж ні одна особа не збере більшості голосів, то Палата представників у такому ж порядку обирає Президента з числа п'яти осіб, що одержали найбільшу кількість голосів. Тоді під час обрання Президента голосування проводиться по штатах і представництво кожного штату має один голос; виборчий кворум у цьому

shall consist of a member or members from two thirds of the states, and a majority of all the states shall be necessary to a choice. In every case, after the choice of the President, the person having the greatest number of votes of the electors shall be the Vice President. But if there should remain two or more who have equal votes, the Senate shall choose from them by ballot the Vice President.

The Congress may determine the time of choosing the electors, and the day on which they shall give their votes; which day shall be the same throughout the United States.

No person except a natural born citizen, or a citizen of the United States, at the time of the adoption of this Constitution, shall be eligible to the office of President; neither shall any person be eligible to that office who shall not have attained to the age of thirty five years, and been fourteen Years a resident within the United States

In case of the removal of the President from office, or of his death, resignation, or inability to discharge the powers and duties of the said office, the same shall devolve on the Vice President, and the Congress may by law provide for the case of removal, death, resignation or inability, both of the President and Vice President, declaring what officer shall then act as President, and such officer shall act accordingly, until the disability be removed, or a President shall be elected.

The President shall, at stated times, receive for his services, a compensation, which shall neither be increased nor diminished during the period for which he shall have been elected, and he shall not receive within that period any other emolument from the United States, or any of them.

Before he enter on the execution of his office, he shall take the following oath or affirmation:–

випадку складають дві третини штатів, а для обрання необхідно більшість голосів усіх штатів. Особа, яка отримала після обрання Президента найбільше число голосів, в будь-якому випадку вважається Віце-президентом, але якщо виявиться, що кілька осіб мають рівну кількість голосів, то Сенат обирає з них Віце-президента шляхом подачі бюлетенів.

Конгрес може визначити час обрання вибірників і день, в який вони подають свої голоси; цей день має бути єдиним для всієї території Сполучених Штатів.

Не може бути обраний на посаду Президента той, хто не є громадянином Сполучених Штатів за народженням або не перебував у громадянстві Сполучених Штатів під час затвердження цієї Конституції; рівним чином не може бути обраний на цю посаду той, хто не досяг тридцяти п'ятирічного віку і не мав протягом чотирнадцяти років постійного проживання в Сполучених Штатах.

У разі усунення Президента з посади або його смерті, відставки або нездатність здійснювати пов'язані з посадою права та обов'язки останні переходять до Віце-президента, і на випадок відсторонення, смерті, відставки або неспроможності Президента та Віце-президента Конгрес може встановити законом, яке посадова особа має діяти як Президенті буде замінювати такого до усунення причин, що перешкоджають Президенту здійснювати свої обов'язки, або до обрання нового Президента.

Президент у встановлені терміни отримує за свою службу винагороду, яке не може збільшуватися або зменшуватися протягом періоду, на який його обрано, і протягом цього періоду він не може отримувати будь-яку іншу грошову винагороду від Сполучених Штатів або від будь-якого штату.

Перед вступом на посаду Президент складає таку присягу або дає урочисту обіцянку: “Я урочисто

“I do solemnly swear (or affirm) that I will faithfully execute the office of President of the United States, and will to the best of my ability, preserve, protect and defend the Constitution of the United States.”

SECTION 2. The President shall be commander in chief of the Army and Navy of the United States, and of the militia of the several states, when called into the actual service of the United States; he may require the opinion, in writing, of the principal officer in each of the executive departments, upon any subject relating to the duties of their respective offices, and he shall have power to grant reprieves and pardons for offenses against the United States, except in cases of impeachment.

He shall have power, by and with the advice and consent of the Senate, to make treaties, provided two thirds of the Senators present concur; and he shall nominate, and by and with the advice and consent of the Senate, shall appoint ambassadors, other public ministers and consuls, judges of the Supreme Court, and all other officers of the United States, whose appointments are not herein otherwise provided for, and which shall be established by law: but the Congress may by law vest the appointment of such inferior officers, as they think proper, in the President alone, in the courts of law, or in the heads of departments.

The President shall have power to fill up all vacancies that may happen during the recess of the Senate, by granting commissions which shall expire at the end of their next session.

SECTION 3. He shall from time to time give to the Congress information of the state of the union, and recommend to their consideration such measures as he shall judge necessary and expedient; he may, on extraordinary occasions, convene both Houses, or either of them, and in case of disagreement between them, with

присягаю (або обіцяю), що будуть чесно виконувати обов'язки Президента Сполучених Штатів і в міру своїх сил зберігати, захищати і підтримувати Конституцію Сполучених Штатів “.

Розділ 2. Президент є головнокомандувачем армії і флоту Сполучених Штатів і міліції окремих штатів, коли вони призиваються на дійсну службу Сполучених Штатів, він може вимагати від керівника кожного виконавчого департаменту письмового думки з будь-якого питання, що належить до його компетенції, і йому надано право відстрочення виконання вироків та помилування за злочини, скоєні проти Сполучених Штатів, за винятком випадків засудження в порядку імпічменту.

Він має право з ради і згоди Сенату укладати міжнародні договори за умови їх схвалення двома третинами присутніх сенаторів; зради і згоди Сенату призначати послів та інших повноважних представників і консулів, суддів Верховного суду, а також всіх інших посадових осіб Сполучених Штатів, про призначення яких у цій Конституції немає інших постанов і посади яких встановлені законом; однак Конгрес може за допомогою видання закону надати право призначення нижчих посадових осіб, яких вважатиме за потрібне, одноосібно Президенту, судам або главам департаментів.

Президент має право заміщати всі вакансії, які відкриваються в період між сесіями Сенату, надаючи посадові повноваження на строк до закінчення найближчій сесії Сенату.

Розділ 3. Президент періодично надає Конгресу інформацію про стан Союзу і пропонує на його розсуд такі заходи, які вважатиме необхідними і корисними; в надзвичайних випадках він скликає обидві палати або одну з них, а у випадку розбіжностей між палатами з приводу часу відстрочки сесій сам переносить їх на такий час, яке

respect to the time of adjournment, he may adjourn them to such time as he shall think proper; he shall receive ambassadors and other public ministers; he shall take care that the laws be faithfully executed, and shall commission all the officers of the United States.

SECTION 4. The President, Vice President and all civil officers of the United States, shall be removed from office on impeachment for, and conviction of, treason, bribery, or other high crimes and misdemeanors.

Article III

SECTION 1. The judicial power of the United States, shall be vested in one Supreme Court, and in such inferior courts as the Congress may from time to time ordain and establish. The judges, both of the supreme and inferior courts, shall hold their offices during good behaviour, and shall, at stated times, receive for their services, a compensation, which shall not be diminished during their continuance in office.

SECTION 2. The judicial power shall extend to all cases, in law and equity, arising under this Constitution, the laws of the United States, and treaties made, or which shall be made, under their authority;—to all cases affecting ambassadors, other public ministers and consuls;—to all cases of admiralty and maritime jurisdiction;—to controversies to which the United States shall be a party;—to controversies between two or more states;—between a state and citizens of another state;— between citizens of different states;—between citizens of the same state claiming lands under grants of different states, and between a state, or the citizens thereof, and foreign states, citizens or subjects.

In all cases affecting ambassadors, other public ministers and consuls, and those in which a state shall be party, the Supreme Court shall have

визнає за необхідне; він приймає послів та інших повноважних представників, забезпечує точне дотримання законів і визначає повноваження всіх посадових осіб Сполучених Штатів.

Розділ 4. Президент, Віце-президент і всі цивільні посадові особи Сполучених Штатів усуваються з посади, якщо при засудженні в порядку імпичменту вони будуть визнані винними в зраді, хабарництві або інших тяжких злочинах і провині.

Стаття III

Розділ 1. Судова влада Сполучених Штатів здійснюється Верховним судомі тими нижчими судами, які будуть час від часу встановлюватися і засновуватися Конгресом. Судді як Верховного суду, так і нижчих суді взберігають свої посади до тих пір, поки їх поведінка є бездоганним, і у встановлений термін вони отримують за свою службу винагороду, яка не може бути зменшена, поки вони знаходяться на посаді.

Розділ 2. Судова влада поширюється на всі справи, які вирішуються за законом і за правом справедливості, що виникають на основі цієї Конституції, законів Сполучених Штатів і ув'язнених або можуть бути ув'язненими їх владою міжнародних договорів; на всі справи, що стосуються послів, інших повноважних представників та консулів; на всі справи адміралтейства та інші морські справи; на всі суперечки, в яких Сполучені Штати є стороною; на всі спори між двома чи більше штатами, між штатами і громадянами іншого штату, між громадянами різних штатів, між громадянами одного штату за позовами про землі, отриманих в дар від різних штатів, а також між штатом чи його громадянами та іноземними державами, громадянами чи підданими.

Всі справи, що стосуються послів, інших повноважних представників і консулів, а також справи, в якій однією із сторін є штат, підсудні

original jurisdiction. In all the other cases before mentioned, the Supreme Court shall have appellate jurisdiction, both as to law and fact, with such exceptions, and under such regulations as the Congress shall make.

The trial of all crimes, except in cases of impeachment, shall be by jury; and such trial shall be held in the state where the said crimes shall have been committed; but when not committed within any state, the trial shall be at such place or places as the Congress may by law have directed.

SECTION 3. Treason against the United States, shall consist only in levying war against them, or in adhering to their enemies, giving them aid and comfort. No person shall be convicted of treason unless on the testimony of two witnesses to the same overt act, or on confession in open court.

The Congress shall have power to declare the punishment of treason, but no attainder of treason shall work corruption of blood, or forfeiture except during the life of the person attainted.

Article IV

SECTION 1. Full faith and credit shall be given in each state to the public acts, records, and judicial proceedings of every other state. And the Congress may by general laws prescribe the manner in which such acts, records, and proceedings shall be proved, and the effect thereof.

SECTION 2. The citizens of each state shall be entitled to all privileges and immunities of citizens in the several states.

A person charged in any state with treason, felony, or other crime, who shall flee from justice, and be found in another state, shall on demand of the executive authority of the state from which he fled, be delivered up, to be removed to the state having jurisdiction of the crime

Верховному суду в якості першої інстанції. У всіх інших раніше згаданих випадках Верховний суд є апеляційною інстанцією, що вирішує як питання права, так і факту з цими обмеженнями і відповідно до тих правил, які будуть встановлені Конгресом.

Усі справи про злочини, за винятком що розглядаються в порядку імпічменту, підсудні суду присяжних, і судовий розгляд відбувається в тому штаті, де було скоєно злочин, а якщо воно було вчинене за межами будь-якого штату, то судовий розгляд відбувається в тому місці або місцях, які будуть передбачені в законі, виданому Конгресом.

Розділ 3. Під зрадою Сполученим Штатам розуміється лише ведення війни проти них або приєднання до Союзу, надання їм допомоги та послуг. Ніхто не може бути визнаний винним у зраді, якщо це не буде підтверджено свідченнями двох свідків інкримінованого акта або власним зізнанням у відкритому судовому засіданні.

Конгрес має право визначати покарання за зраду, але засудження за зраду не повинне тягти за собою позбавлення громадянських прав або конфіскації майна інакше як за життя винної особи.

Стаття IV

Розділ 1. У кожному штаті повинні користуватися повагою і повною довірою публічні акти, офіційні документи та судові рішення будь-якого іншого штату. Конгрес може за допомогою законів загального застосування наказувати способи посвідчення справжності таких актів, документів і судових рішень і їх дія.

Розділ 2. Громадяни кожного штату мають право на всі привілеї та пільги громадян інших штатів .

Особа, звинувачені в будь-якому штаті у зраді, у тяжкому злочині або іншому злочині і яка ховається від правосуддя і виявлено в іншому штаті, підлягає на вимогу виконавчої влади штату, з якого воно сховалось, видачу для пересилання до штату, юрисдикції якого підлягає це злочин.

No person held to service or labor in one state, under the laws thereof, escaping into another, shall, in consequence of any law or regulation therein, be discharged from such service or labor, but shall be delivered up on claim of the party to whom such service or labor may be due.

SECTION 3. New states may be admitted by the Congress into this union; but no new states shall be formed or erected within the jurisdiction of any other state; nor any state be formed by the junction of two or more states, or parts of states, without the consent of the legislatures of the states concerned as well as of the Congress.

The Congress shall have power to dispose of and make all needful rules and regulations respecting the territory or other property belonging to the United States; and nothing in this Constitution shall be so construed as to prejudice any claims of the United States, or of any particular state

SECTION 4. The United States shall guarantee to every state in this union a republican form of government, and shall protect each of them against invasion; and on application of the legislature, or of the executive (when the legislature cannot be convened) against domestic violence.

Article V

The Congress, whenever two thirds of both houses shall deem it necessary, shall propose amendments to this Constitution, or, on the application of the legislatures of two thirds of the several states, shall call a convention for proposing amendments, which, in either case, shall be valid to all intents and purposes, as part of this Constitution, when ratified by the legislatures of three fourths of the several states, or by conventions in three fourths thereof, as the one or the other mode of ratification may be proposed by the Congress; provided that no amendment which may be made prior to the year

Жодна особа, яка зобов'язана служити або працювати в будь-якому зі штатів згідно з його законами, і бігти в інший штат, не може на підставі законів або постанов останнього звільнитися від цієї служби або роботи і має бути видано на настійну вимогу сторони, яка має право вимагати виконання такої служби або роботи.

Розділ 3. Конгрес може приймати в Союз нові штати, але не може утворювати чи засновувати нові штати в межах юрисдикції іншого штату; рівним чином не можуть без згоди законодавчих зборів зацікавлених штатів і Конгресу утворюватися нові штати шляхом злиття двох або більше штатів або їх частин.

Конгрес має право розпоряджатися територією чи іншою власністю, що належить Сполученим Штатам, і видавати в зв'язку з цим всі необхідні правила і постанови, але ніщо в цій Конституції не може тлумачитися і шкоди законним домаганням Сполучених Штатів або будь-якого окремого штату.

Розділ 4. Сполучені Штати гарантують кожному штату в цьому союзі республіканську форму правління і охорону кожного з них від нападу ззовні, а на прохання Законодавчих зборів або виконавчої влади (коли Законодавчі збори не може бути скликано) – і від внутрішніх насильств.

Стаття V

Якщо дві третини членів обох палат вважатимуть це за необхідне, Конгрес може пропонувати поправки до цієї Конституції або ж на вимогу законодавчих зборів двох третин штатів скликає Конвент для внесення поправок, які в обох конвентах в три чверті штатів, залежно від тому, який з цих двох способів ратифікації запропонує Конгрес; при цьому жодна поправка, прийнята до тисяча вісімсот восьмого року, не може як -або зачіпати перший і четвертий параграфи дев'ятого розділу першого статті і жоден штат без його

one thousand eight hundred and eight shall in any manner affect the first and fourth clauses in the ninth section of the first article; and that no state, without its consent, shall be deprived of its equal suffrage in the Senate.

Article VI

All debts contracted and engagements entered into, before the adoption of this Constitution, shall be as valid against the United States under this Constitution, as under the Confederation.

This Constitution, and the laws of the United States which shall be made in pursuance thereof; and all treaties made, or which shall be made, under the authority of the United States, shall be the supreme law of the land; and the judges in every state shall be bound thereby, anything in the Constitution or laws of any State to the contrary notwithstanding.

The Senators and Representatives before mentioned, and the members of the several state legislatures, and all executive and judicial officers, both of the United States and of the several states, shall be bound by oath or affirmation, to support this Constitution; but no religious test shall ever be required as a qualification to any office or public trust under the United States.

Article VII

The ratification of the conventions of nine states, shall be sufficient for the establishment of this Constitution between the states so ratifying the same. Done in convention by the unanimous consent of the states present the seventeenth day of September in the year of our Lord one thousand seven hundred and eighty seven and of the 9 independence of the United States of America the twelfth.

In witness where of We have hereunto subscribed our Names:

G. Washington-Presidt. and deputy from Virginia

згоди не може бути позбавлений рівного з іншими голосу в Сенаті.

Стаття VI

Всі борги і зобов'язання, які існували до прийняття цієї Конституції, зберігають для Сполучених Штатів таку ж юридичну силу, яку вони мали при конфедерації.

Справжня Конституція і закони Сполучених Штатів, видані в її виконання, так само як і всі договори, які укладені або будуть укладені владою Сполучених Штатів, є вищими законами країни, і судді в кожному штаті зобов'язуються до їх виконання, навіть якщо в Конституції і законах будь-якого штату зустрічаються такі, що суперечать положення.

Згадані вище сенатори і представники, так само як і члени законодавчих зборів окремих штатів, а також всі посадові особи виконавчої та судової влади Сполучених Штатів та окремих штатів зобов'язуються присягою або обіцянкою до дотримання цієї Конституції. При цьому ніколи не буде вимагатися приналежність до якої-небудь релігії в як умову для заняття якою-небудь посади або виконання будь-якої публічної обов'язки у Сполучених Штатах.

Стаття VII

Ратифікація конвентами дев'яти штатів є достатньою для введення в чинності цієї Конституції тими штатами, які ратифікували її в зазначеному порядку. Затверджена на Конвенті з загального схвалення присутніх штатів сімнадцятого вересня тисяча сімсот вісімдесят сьомого року від Різдва Христового та у дванадцятому році незалежності Сполучених Штатів Америки.

У посвідчення чого ми тут поставили свої підписи:

Дж. Вашингтон, Голова і делегат від штату Вірджинія.

Amendment I

Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof; or abridging the freedom of speech, or of the press; or the right of the people peaceably to assemble, and to petition the government for a redress of grievances.

Amendment II

A well regulated militia, being necessary to the security of a free state, the right of the people to keep and bear arms, shall not be infringed.

Amendment III

No soldier shall, in time of peace be quartered in any house, without the consent of the owner, nor in time of war, but in a manner to be prescribed by law.

Amendment IV

The right of the people to be secure in their persons, houses, papers, and effects, against unreasonable searches and seizures, shall not be violated, and no warrants shall issue, but upon probable cause, supported by oath or affirmation, and particularly describing the place to be searched, and the persons or things

Поправка I

Конгрес не повинен видавати законів, що встановлюють будь-яку релігію або забороняють її вільне віросповідання, або що обмежують свободу слова або печатки або право народу мирно збиратися і звертатися до Уряду з петиціями про задоволення скарг.

Поправка II.

Оскільки для безпеки вільної держави необхідна добре організована міліція, право народу зберігати і носити зброю не повинно обмежуватися.

Поправка III.

У мирний час жоден солдат не повинен розміщуватися на постій в якій-небудь будинок без згоди його власника; під час же війни це допускається тільки в порядку, встановленому законом.

Поправка IV.

Право народу на охорону особи, житла, паперів і майна від обґрунтованих обшуків і арештів не повинно порушуватися, і ордери на обшук або арешт не будуть видаватися без достатніх підстав, підтверджених присягою або урочистою заявою. Такі ордери повинні містити докладний опис місця

to be seized.

Amendment V

No person shall be held to answer for a capital, or otherwise infamous crime, unless on a presentment or indictment of a grand jury, except in cases arising in the land or naval forces, or in the militia, when in actual service in time of war or public danger; nor shall any person be subject for the same offense to be twice put in jeopardy of life or limb; nor shall be compelled in any criminal case to be a witness against himself, nor be deprived of life, liberty, or property, without due process of law; nor shall private property be taken for public use, without just compensation.

Amendment VI

In all criminal prosecutions, the accused shall enjoy the right to a speedy and public trial, by an impartial jury of the state and district wherein the crime shall have been committed, which district shall have been previously ascertained by law, and to be informed of the nature and cause of the accusation; to be confronted with the witnesses against him; to have compulsory process for obtaining witnesses in his favor, and to have the assistance of counsel for his defense.

Amendment VII

In suits at common law, where the value in controversy shall exceed twenty dollars, the right of trial by jury shall be preserved, and no fact tried by a jury, shall be otherwise reexamined in any court of the United States, than according to the rules of the common law.

обшуку, а також підлягають арешту осіб або майна.

Поправка V.

Ніхто не повинен притягатися до відповідальності за злочин, що карається смертю, або інше ганебне злочин інакше, як за постановою або обвинувального акту, винесеного великим журі, за винятком випадків збудження справ, що стосуються складу сухопутних і морських сил або міліції, коли остання у зв'язку з війною чи загрожує суспільству небезпекою перебуває на дійсній службі; ніхто не повинен двічі відповідати життям чи тілесною недоторканністю за одне й те саме правопорушення; ніхто не повинен примушувати свідчити проти самого себе в кримінальній справі; ніхто не повинен позбавлятися життя, волі або майна без законного судового розгляду; ніяка приватна власність не повинна відбиратися для громадського користування без справедливої винагороди.

Поправка VI.

У всіх випадках кримінального переслідування обвинувачений має право на швидкий і публічний суд неупереджених присяжних того штату та округу, де було скоєно злочин; причому цей округ повинен бути заздалегідь встановлено законом; звинувачуваний має право на інформування про характер і підставах звинувачення, наочну ставку з показують проти нього свідками, на примусовий виклик свідків, що показують на його користь, і на допомогу адвоката для своєї захисту.

Поправка VII.

За судових справах, що була заснована на загальному праві з сумою позову, що перевищує двадцять доларів, зберігається право на суд присяжних, і ні один факт, розглянутий присяжними, не може бути піддано перегляду яких-небудь судом Сполучених Штатів інакше як на основі норм загального права.

<p>Amendment VIII</p> <p>Excessive bail shall not be required, nor excessive fines imposed, nor cruel and unusual punishments inflicted.</p>	<p>Поправка VIII.</p> <p>Не повинні вимагатися надмірно великі застави, стягуватися надмірні штрафи, накладатися жорстокі і незвичайні покарання.</p>
<p>Amendment IX</p> <p>The enumeration in the Constitution, of certain rights, shall not be construed to deny or disparage others retained by the people.</p>	<p>Поправка IX.</p> <p>Перерахування до Конституції певних прав не повинно тлумачитися як заперечення чи применшення інших прав, які зберігаються народом.</p>
<p>Amendment X</p> <p>The powers not delegated to the United States by the Constitution, nor prohibited by it to the states, are reserved to the states respectively, or to the people.</p>	<p>Поправка X.</p> <p>Повноваження, не надані цією Конституцією Сполученим Штатам і не заборонені для окремих штатів, зберігаються відповідно за штатам іабо за народом.</p>
<p>Amendment XI (Passed by Congress March 4, 1794. Ratified February 7, 1795.)</p> <p>The judicial power of the United States shall not be construed to extend to any suit in law or equity, commenced or prosecuted against one of the United States by citizens of another state, or by citizens or subjects of any foreign state.</p>	<p>ПоправкаXI. (Прийнято Конгресом 4 березня 1794, ратифіковано 7 лютого 1795)</p> <p>Судову владу Сполучених Штатів не можна тлумачити якщо поширюється на будь-яку судову справу, що вирішуються за законом або по праву справедливості, якщо ця справа розпочато або ведеться проти одного зі штатів громадянами іншого штату чи громадянами або підданими іноземної держави.</p>
<p>Amendment XII (Passed by Congress December 9, 1803. Ratified June 15, 1804)</p> <p>The electors shall meet in their respective states and vote by ballot for President and Vice President, one of whom, at least, shall not be an inhabitant of the same state with themselves; they shall name in their ballots the person voted for as President, and in distinct ballots the person voted for as Vice-President, and they</p>	<p>ПоправкаXII. (Прийнято Конгресом 9 грудня 1803, ратифіковано 15 червня 1804)</p> <p>Вибірники збираються по своїх штатах і голосують бюлетенями за Президента і Віце-президента, з яких хоча б одна не повинен бути жителем одного з ними штату; в бюлетенях вони називають особа, що пропонується в Президенти, і в окремих бюлетенях – особа, що пропонується у Віце-президенти; потім ними складаються окремі списки всіх осіб, запропонованих у Президенти, і всіх осіб, запропонованих у Віце-президенти,</p>

shall make distinct lists of all persons voted for as President, and of all persons voted for as Vice-President, and of the number of votes for each, which lists they shall sign and certify, and transmit sealed to the seat of the government of the United States, directed to the President of the Senate; -- The President of the Senate shall, in the presence of the Senate and House of Representatives, open all the certificates and the votes shall then be counted; -- the person having the greatest number of votes for President, shall be the President, if such number be a majority of the whole number of electors appointed; and if no person have such majority, then from the persons having the highest numbers not exceeding three on the list of those voted for as President, the House of Representatives shall choose immediately, by ballot, the President. But in choosing the President, the votes shall be taken by states, the representation from each state having one vote; a quorum for this purpose shall consist of a member or members from two-thirds of the states, and a majority of all the states shall be necessary to a choice. And if the House of Representatives shall not choose a President whenever the right of choice shall devolve upon them, before the fourth day of March next following, then the Vice President shall act as President, as in the case of the death or other constitutional disability of the President. The person having the greatest number of votes as Vice-President, shall be the Vice-President, if such number be a majority of the whole number of electors appointed, and if no person have a majority, then from the two highest numbers on the list, the Senate shall choose the Vice-President; a quorum for the purpose shall consist of two-thirds of the whole number of Senators, and a majority of the whole number shall be necessary to a choice. But no person constitutionally ineligible to the office of President shall be eligible to that of Vice President of the United States.

з кількістю голосів, поданих за кожного з них; підписавши і засвідчивши ці списки, вони пересилають їх у запечатаному вигляді на ім'я Голови Сенату. Голова Сенату в присутності Сенату і Палати представників розкриває всі опечатані списки, після чого голоси підраховуються. Особа, яка отримала найбільше число голосів, поданих за Президента, стає Президентом, якщо таке число становить більшість числа голосів всіх призначених вибірників; якщо ж жодна особа не отримає такої більшості голосів, тоді з осіб (не більше трьох з списку тих, за яких голосували за Президента), що мають найбільше число голосів. Палата представників негайно обирає Президента, голосуючи бюлетенями. Але при виборах Президента голоси подаються по штатам, причому представництво від кожного штату має один голос; кворум у такому разі складають члени Палати від двох третин штатів; при цьому для обрання Президента необхідно більшість голосів усіх штатів. Якщо Палата представників, коли право вибору переходить до неї, не обере Президента до четвертого дня наступного березня, тоді Віцепрезидент діятиме в як Президента, як у випадку смерті або іншої конституційної нездатності Президента. Особа, отримала найбільше число голосів за Віцепрезидента, стає Віцепрезидентом, якщо таке число становить більшість числа голосів всіх призначених вибірників; якщо ж жодна особа не отримає більшості голосів, тоді з двох осіб, які отримали найбільшу кількість голосів серед усіх кандидатів, які перебували у списку, Сенат обирає Віцепрезидента; кворум у такому випадку складають дві третини всіх сенаторів, при цьому для обрання Віцепрезидента необхідна більшість голосів усіх сенаторів. Але жодна особа, яка не підлягає в силу конституційних вимог обрання на посаду Президента, не підлягає обранню на посаду Віцепрезидента Сполучених Штатів.

Amendment XIII

(Passed by Congress January 31, 1865. Ratified December 6, 1865.)

SECTION 1. Neither slavery nor involuntary servitude, except as a punishment for crime whereof the party shall have been duly convicted, shall exist within the United States, or any place subject to their jurisdiction.

SECTION 2. Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

Amendment XIV

(Passed by Congress June 13, 1866. Ratified July 9, 1868.)

SECTION 1. All persons born or naturalized in the United States, and subject to the jurisdiction thereof, are citizens of the United States and of the state wherein they reside. No state shall make or enforce any law which shall abridge the privileges or immunities of citizens of the United States; nor shall any state deprive any person of life, liberty, or property, without due process of law; nor deny to any person within its jurisdiction the equal protection of the laws.

SECTION 2. Representatives shall be apportioned among the several states according to their respective numbers, counting the whole number of persons in each state, excluding Indians not taxed. But when the right to vote at any election for the choice of electors for President and Vice President of the United States, Representatives in Congress, the executive and judicial officers of a state, or the members of the legislature thereof, is denied to any of the male inhabitants of such state, being twenty-one years of age, and citizens of the United States, or in any way abridged, except for participation in rebellion, or other crime, the basis of representation therein shall be reduced in the proportion which the number of such

Поправка XIII

(Прийнято Конгресом 31 січня 1865, ратифіковано 6 грудня 1865)

Розділ 1. У Сполучених Штатах або в якому-небудь місці, підпорядкованому їх юрисдикції, не повинні існувати ні рабство, ні підневільне служіння, крім випадків, коли це є покаранням за злочин, за який особа була належним чином засуджено.

Розділ 2. Конгрес правомірний виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства.

Поправка XIV

(Прийнято Конгресом 13 червня 1866, ратифіковано 9 липня 1868)

Розділ 1. Всі особи, які народилися або натуралізовані у Сполучених Штатах і підлеглі юрисдикції яких, є громадянами Сполучених Штатів і штату, в якому вони проживають. Жоден Штат не повинен видавати чи застосовувати закони, що обмежують привілеї і пільги громадян Сполучених Штатів; так само як жоден штат не може позбавити будь-яку особу життя, свободи або власності без належної правової процедури або відмовити будь-якій особі в межах своєї юрисдикції в рівній захист законів.

Розділ 2. Представники розподіляються між окремими штатами у відповідності з чисельністю їх населення, яка визначається шляхом підрахунок а всіх осіб, виключаючи не оподатковуваних податком індіанців. Але якщо при обранні вибірників Президента і Віце-Президента Сполучених Штатів, на виборах представників в Конгресі, виконай тильних і судових посадових осіб штату або членів законодавчих зборів штату відмовляється вдачу голоси комусь із жителів чоловічої статі, досягли віку двадцяти одного року і які є громадянами Сполучених Штатов, або це право обмежується яким-небудь чином, крім як за участь у повстанні чи іншому злочині, норма представництва від цього штату має бути зменшена в такій пропорції, як число таких громадян

male citizens shall bear to the whole number of male citizens twenty-one years of age in such state.

SECTION 3. No person shall be a Senator or Representative in Congress, or elector of President and Vice President, or hold any office, civil or military, under the United States, or under any state, who, having previously taken an oath, as a member of Congress, or as an officer of the United States, or as a member of any state legislature, or as an executive or judicial officer of any state, to support the Constitution of the United States, shall have engaged in insurrection or rebellion against the same, or given aid or comfort to the enemies thereof. But Congress may by a vote of two-thirds of each House, remove such disability.

SECTION 4. The validity of the public debt of the United States, authorized by law, including debts incurred for payment of pensions and bounties for services in suppressing insurrection or rebellion, shall not be questioned. But neither the United States nor any state shall assume or pay any debt or obligation incurred in aid of insurrection or rebellion against the United States, or any claim for the loss or emancipation of any slave; but all such debts, obligations and claims shall be held illegal and void.

SECTION 5. The Congress shall have power to enforce, by appropriate legislation, the provisions of this article.

Amendment XV

*(Passed by Congress February 26, 1869.
Ratified February 3, 1870)*

SECTION 1. The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any state on account of race, color, or previous condition of servitude.

чоловічої статі співвідноситься із загальним числом громадян чоловічої статі, які досягли вік а двадцяти одного року, в цьому штаті.

Розділ 3. Жодна особа не може бути сенатором чи представником у Конгресі, або виборцем Президента і Віце-президента або займати якусь посаду, цивільну чи військову, на службі Сполучених Штатів або на службі якого-небудь штату, якщо воно, прийнявши раніше присягу в якості члена Конгресу або посадової особи Сполучених Штатів, або члена законодавчих зборів, або виконавчого або судового посадової особи будь-якого штату в тому, що буде підтримувати Конституцію Сполучених Штатів, потім взяло участь у заколоті або повстанні проти Сполучених Штатів або надало допомогу або підтримку ворогам якого. Але Конгрес може двома третинами голосів кожен палати усунути таке обмеження.

Розділ 4. Правомірність державного боргу Сполучених Штатів, санкціонованого законом, включаючи борги, зроблені для виплати пенсій і нагород за службу при придушенні заколоту чи повстання, не ставиться під сумнів. Але ні Сполучені Штати, ні який-небудь штат не повинні брати на себе ніяких зобов'язань або оплату боргів, пов'язаних з наданням допомоги заколоту чи повстання проти Сполучених Штатів, або визнавати будь-які претензії, пов'язані з втратою або звільненням якогось раба; всі такі борги, зобов'язання і претензії повинні вважатися незаконними і недійсними.

Розділ 5. Конгрес правомірний виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства.

Поправка XV

*(Прийнято Конгресом 26 лютого 1869,
ратифіковано 3 лютого 1870)*

Розділ 1. Право голосу громадян Сполучених Штатів не повинно заперечуватися або обмежуватися Сполученими Штатами чи будь-яким штатом за ознакою раси, кольору шкіри, або про причини знаходження у минулому в підневільному служінні.

SECTION 2. The Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

Розділ 2. Конгрес правомочний виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства.

Amendment XVI.

(Passed by Congress July 2, 1909. Ratified February 3, 1913)

Поправка XVI

(Прийнято Конгресом 2 липня 1909, ратифіковано 3 лютого 1913)

The Congress shall have power to lay and collect taxes on incomes, from whatever source derived, without apportionment among the several states, and without regard to any census of enumeration.

Конгрес має право встановлювати і стягувати податки з доходів, отримуваних з будь-якого джерела, без розподілу цих податків між штатами і безвідносно до будь-яких переписів або числення населення.

Amendment XVII

(Passed by Congress May 13, 1912. Ratified April 8, 1913)

Поправка XVII

(Прийнято Конгресом 13 травня 1912, ратифіковано 8 квітня 1913)

The Senate of the United States shall be composed of two Senators from each state, elected by the people thereof, for six years; and each Senator shall have one vote. The electors in each state shall have the qualifications requisite for electors of the most numerous branch of the state legislatures. When vacancies happen in the representation of any state in the Senate, the executive authority of such state shall issue writs of election to fill such vacancies: Provided, that the legislature of any state may empower the executive thereof to make temporary appointments until the people fill the vacancies by election as the legislature may direct.

До складу Сенату Сполучених Штатів входять два сенатори від кожного штату, що обираються населенням штату на шість років; кожен сенатор має один голос. Виборці в кожному штаті повинні відповідати вимогам, що пред'являються до виборців більш численної палати законодавчих зборів штату. Коли в представництві якого-небудь штату в Сенаті відкриваються вакансії, виконавча влада такого штату видає наказ про проведення виборів для заповнення таких вакансій; при цьому законодавчі збори штату може уповноважити його виконавчу владу провести тимчасові призначення, поки населення не заповнить вакансії шляхом виборів, проведених в порядку, встановленому законодавчим зборами.

This amendment shall not be so construed as to affect the election or term of any Senator chosen before it becomes valid as part of the Constitution.

Ця поправка не повинна тлумачитися таким чином, щоб її дія поширювалася на обрання або термін повноважень сенатора, обраного до того, як вона вступила в силу як частина Конституції.

Amendment XVIII

(Passed by Congress December 18, 1917. Ratified January 16, 1919. Repealed by the 21st Amendment, December 5, 1933.)

SECTION 1. After one year from the ratification of this article the manufacture, sale, or transportation of intoxicating liquors within, the importation thereof into, or the exportation thereof from the United States and all territory subject to the jurisdiction thereof for beverage purposes is hereby prohibited.

SECTION 2. The Congress and the several states shall have concurrent power to enforce this article by appropriate legislation

SECTION 3. This article shall be inoperative unless it shall have been ratified as an amendment to the Constitution by the legislatures of the several states, as provided in the Constitution, within seven years from the date of the submission hereof to the states by the Congress

Amendment XIX

(Passed by Congress June 4, 1919. Ratified August 18, 1920.)

The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any state on account of sex.

Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

Amendment XX

(Passed by Congress March 2, 1932. Ratified January 23, 1933).

SECTION 1. The terms of the President and Vice President shall end at noon on the 20th day of January, and the terms of Senators and

Поправка XVIII

(Прийнято Конгресом 18 лютого 1917, ратифіковано 16 січня 1919. Скасовано 21-ю Поправкою 5 січня 1933)

Розділ 1. Через один рік після ратифікації цієї статті чим будуть заборонені в Сполучених Штатах і на всіх територіях, підпорядкованих їх юрисдикції, виробництво, продаж та перевезення п'яних напоїв з метою споживання їх; заборонено також ввезення таких напоїв в Сполучені Штати і території, підпорядковані їх юрисдикції, так само як і вивезення таких.

Розділ 2. Конгрес і окремі штати правомірній виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства.

Розділ 3. Справжня стаття не набере чинності, якщо вона не буде ратифікована в якості поправки до Конституції законодавчими зборами окремих штатів – як це передбачено в Конституції – в протязі семи років з дня подання її Конгресом на схвалення штатів.

Поправка XIX

(Прийнято Конгресом 4 червня 1919, ратифіковано 18 серпня 1920).

Право голосу громадян Сполучених Штатів не повинно заперечуватися чи обмежуватися Сполученими Штатами чи будь-яким штатом за ознакою статі.

Конгрес правомірній виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства.

Поправка XX

(Прийнято Конгресом 2 березня 1932, ратифіковано 23 січня 1933).

Розділ 1. Терміни повноважень Президента і Віце-президента закінчуються опівдні 20-го дня січня, а термін повноважень сенаторів і представників –

Representatives at noon on the 3rd day of January, of the years in which such terms would have ended if this article had not been ratified; and the terms of their successors shall then begin.

SECTION 2. The Congress shall assemble at least once in every year, and such meeting shall begin at noon on the 3d day of January, unless they shall by law appoint a different day.

SECTION 3. If, at the time fixed for the beginning of the term of the President, the President elect shall have died, the Vice President elect shall become President. If a President shall not have been chosen before the time fixed for the beginning of his term, or if the President elect shall have failed to qualify, then the Vice President elect shall act as President until a President shall have qualified; and the Congress may by law provide for the case wherein neither a President elect nor a Vice President elect shall have qualified, declaring who shall then act as President, or the manner in which one who is to act shall be selected, and such person shall act accordingly until a President or Vice President shall have qualified.

SECTION 4. The Congress may by law provide for the case of the death of any of the persons from whom the House of Representatives may choose a President whenever the right of choice shall have devolved upon them, and for the case of the death of any of the persons from whom the Senate may choose a Vice President whenever the right of choice shall have devolved upon them.

SECTION 5. Sections 1 and 2 shall take effect on the 15th day of October following the ratification of this article

опівдні 3-го дня січня в ті роки, коли такі строки закінчилися б, якщо справжня стаття не була б ратифікована; з цього ж часу починаються терміни повноважень їх наступників.

Розділ 2. Конгрес збирається але щонайменше один раз на рік, і така сесія починається опівдні 3-го дні січня, якщо тільки Конгрес законом не призначить інший день.

Розділ 3. Якщо до моменту, встановленому як початок строку повноважень Президента, новообраний Президент помре, обраний Віце-президент стає Президентом. Якщо Президент не був обраний до моменту, встановленого як початок строку його повноважень, або якщо обраний Президент не відповідає вимогам, пред'являються до кандидатів на цю посаду, тоді обраний Віце-президент діє як Президента до тих пір, поки Президент не буде відповідати таким вимогам; у разі, коли обраний ні Президент, ні обраний Віце-президент не відповідає вимогам, що пред'являються до кандидатів на їх посади, Конгрес може прийняти закон, який вказує, хто буде діяти в якості Президента, або встановлює порядок обрання того, кому належить діяти в якості Президента; таке обличчя виконує відповідні обов'язки, поки Президент або Віце-президент не будуть відповідати вимогам, пред'явленим до кандидатів на їх посади.

Розділ 4. Конгрес може в законі передбачити заходи на випадок смерті кого-небудь з осіб, з яких Палата представників – коли право вибору переходить до неї може вибрати Президента, і на випадок смерті кого-небудь з осіб, з яких Сенат – коли право вибору переходить до нього може обрати Віце-президента.

Розділ 5. Розділи 1 і 2 набирають чинності на 15-й день жовтня, найближчого після ратифікації цієї статті.

SECTION 6. This article shall be inoperative unless it shall have been ratified as an amendment to the Constitution by the legislatures of three-fourths of the several states within seven years from the date of its submission.

Amendment XXI

*(Passed by Congress February 20, 1933.
Ratified December 5, 1933).*

SECTION 1. The eighteenth article of amendment to the Constitution of the United States is hereby repealed.

SECTION 2. The transportation or importation into any state, territory, or possession of the United States for delivery or use therein of intoxicating liquors, in violation of the laws thereof, is hereby prohibited.

SECTION 3. This article shall be inoperative unless it shall have been ratified as an amendment to the Constitution by conventions in the several states, as provided in the Constitution, within seven years from the date of the submission hereof to the states by the Congress.

Amendment XXII

(Passed by Congress March 21, 1947. Ratified February 27, 1951)

SECTION 1. No person shall be elected to the office of the President more than twice, and no person who has held the office of President, or acted as President, for more than two years of a term to which some other person was elected President shall be elected to the office of the President more than once. But this article shall not apply to any person holding the office of President when this article was proposed by the Congress, and shall not prevent any person who may be holding the office of President, or acting as President, during the term within which this article becomes operative from holding the office of President or acting as President during the term. Passed by Congress March 21, 1947. Ratified February 27, 1951. 14 remainder of such term.

Розділ 6. Справжня стаття не набере чинності, якщо вона не буде ратифікована в якості поправки до Конституції законодавчими зборами трьох чвертей окремих штатів протягом семи років з дня її подання. (Ратифікована 23 січня 1933 р.)

Поправка XXI

*(Прийнято Конгресом 20 лютого 1933,
ратифіковано 5 грудня 1933).*

Розділ 1. Вісімнадцята стаття поправок

Розділ 2. Перевезення або ввезення п'яних напоїв в який-небудь штат, на яку-небудь територію або в будь-яке володіння Сполучених Штатів для передачі або використання їх там в порушення чинних там законів сім забороняється.

Розділ 3. Справжня стаття не набере чинності, якщо вона не буде ратифікована як поправки до Конституції конвентами окремих штатів – як це передбачено в Конституції протягом семи років з дня подання її Конгресом на схвалення штатів.

Поправка XXII

*(Прийнято Конгресом 21 березня 1947,
ратифіковано 27 лютого 1951).*

Розділ 1. Жодна особа не може бути обрана на посаду Президента більше ніж два рази, і жодна особа, що обіймала посаду Президента або діяло в якості Президента протягом більш двох років від терміну, на якою іншу особу було обрано Президентом, не обирається на посаду Президента більш ніж один раз. Але дія цієї статті не поширюється на особу, що займало посаду Президента, коли ця стаття була запропонована Конгресом, і не перешкоджає будь-якого особі, яка займає посаду Президента або діє в якості Президента, протягом строку, межах якого ця стаття вступає в силу, обіймати посаду Президента або діяти в якості Президента протягом залишку такого строку

SECTION 2. This article shall be inoperative unless it shall have been ratified as an amendment to the Constitution by the legislatures of three-fourths of the several states within seven years from the date of its submission to the states by the Congress.

Amendment XXIII

(Passed by Congress June 16, 1960. Ratified March 29, 1961).

SECTION 1. The District constituting the seat of government of the United States shall appoint in such manner as the Congress may direct: A number of electors of President and Vice President equal to the whole number of Senators and Representatives in Congress to which the District would be entitled if it were a state, but in no event more than the least populous state; they shall be in addition to those appointed by the states, but they shall be considered, for the purposes of the election of President and Vice President, to be electors appointed by a state; and they shall meet in the District and perform such duties as provided by the twelfth article of amendment.

SECTION 2. The Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

Amendment XXIV

(Passed by Congress August 27, 1962. Ratified January 23, 1964).

SECTION 1. The right of citizens of the United States to vote in any primary or other election for President or Vice President, for electors for President or Vice President, or for Senator or Representative in Congress, shall not be denied or abridged by the United States or any state by reason of failure to pay any poll tax or other tax.

Розділ 2. Справжня стаття не набере чинності, якщо вона не буде ратифікована в якості поправки до Конституції законодавчими зборами трьох чвертей окремих штатів протягом семи років з дня її подання на схвалення Конгресом штатів.

Поправка XXIII

(Прийнято Конгресом 16 червня 1960, ратифіковано 29 березня 1961).

Розділ 1. Округ, є місцем перебування Уряду Сполучених Штатів, призначає в порядку, встановленому Конгресом, вибірників Президента і Віце-президента в кількості, що дорівнює такій кількості сенаторів і представників у Конгресі, який міг би обрати округ, якщо він був би штатом, але в жодному разі не більшому, ніж обирає найменш населений штат; вони доповнюють вибірників, призначених штатами, але повинні розглядатися при виборах Президента і Віце-президента – у якості вибірників, призначених штатом; вони збираються в окрузі і виконують обов'язки, передбачені дванадцятю поправкою.

Розділ 2. Конгрес правомірний виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства. (Ратифікована 3 квітня 1961 р.)

Поправка XXIV

(Прийнято Конгресом 27 серпня 1962, ратифіковано 23 січня 1964).

Розділ 1. Право громадян Сполучених Штатів голосувати на будь-яких первинних або інших виборах за Президента або Віце-президента, за вибірників Президента або Віце-президента, або за сенаторів або представників в Конгресі не повинно заперечуватися чи обмежуватися Сполученими Штатами або яким-або штатом через несплату якогось виборчого чи іншого податку.

SECTION 2. The Congress shall have power to enforce this article by appropriate legislation.

Amendment XXV

(Passed by Congress July 6, 1965. Ratified February 10, 1967).

SECTION 1. In case of the removal of the President from office or of his death or resignation, the Vice President shall become President.

SECTION 2. Whenever there is a vacancy in the office of the Vice President, the President shall nominate a Vice President who shall take office upon confirmation by a majority vote of both Houses of Congress.

SECTION 3. Whenever the President transmits to the President pro tempore of the Senate and the Speaker of the House of Representatives his written declaration that he is unable to discharge the powers and duties of his office, and until he transmits to them a written declaration to the contrary, such powers and duties shall be discharged by the Vice President as Acting President.

SECTION 4. Whenever the Vice President and a majority of either the principal officers of the executive departments or of such other body as Congress may by law provide, transmit to the President pro tempore of the Senate and the Speaker of the House of Representatives their written declaration that the President is unable to discharge the powers and duties of his office, the Vice President shall immediately assume the powers and duties of the office as Acting President.

Thereafter, when the President transmits to the President pro tempore of the Senate and the

Розділ 2. Конгрес правоможний виконувати цю статтю шляхом прийняття відповідного законодавства. (Ратифікована 23 січня 1964 р.)

Поправка XXV

(Прийнято Конгресом 6 липня 1965, ратифіковано 10 лютого 1967).

Розділ 1. У разі відсторонення Президента від посади або його смерті або відставки Віце-президент стає Президентом.

Розділ 2. Якщо посада Віце-президента стає вакантною, Президент призначає Віце-президента, який вступає на посаду після затвердження більшістю голосів обох палат Конгресу.

Розділ 3. Якщо Президент передає Голові про tempore Сенату і Спікеру Палати представників свою письмову заяву про те, що він не в змозі здійснювати повноваження та обов'язки своєї посади, і поки він не передасть їм письмову заяву протилежного змісту, такі повноваження і обов'язки виконуються Віце-президентом в якості Виконуючого обов'язки Президента.

Розділ 4. Якщо Віце-президент і більшість вищих посадових осіб виконавчих департаментів або такого іншого органу, який Конгрес може передбачити законом, передають Голові про tempore Сенату і Спікеру Палати представників свою письмову заяву про те, що Президент не в стані здійснювати повноваження та обов'язки своєї посади. Віце-президент негайно приймає на себе повноваження і обов'язки на цій посаді в якості Виконуючого обов'язки Президента.

Потім, коли Президент передає Голові про tempore Сенату і Спікеру Палати представників своє

Speaker of the House of Representatives his written declaration that no inability exists, he shall resume the powers and duties of his office unless the Vice President and a majority of either the principal officers of the executive department or of such other body as Congress may by law provide, transmit within four days Passed by Congress July 6, 1965. Ratified February 10, 1967. 15 to the President pro tempore of the Senate and the Speaker of the House of Representatives their written declaration that the President is unable to discharge the powers and duties of his office. Thereupon Congress shall decide the issue, assembling within forty-eight hours for that purpose if not in session. If the Congress, within twenty-one days after receipt of the latter written declaration, or, if Congress is not in session, within twenty-one days after Congress is required to assemble, determines by two-thirds vote of both Houses that the President is unable to discharge the powers and duties of his office, the Vice President shall continue to discharge the same as Acting President; otherwise, the President shall resume the powers and duties of his office.

письмова заява про те, що ця нездатність більше не існує, він поновлює провадження повноважень та обов'язків своєї посади, якщо Віце-президент і більшість вищих посадових осіб виконавчих департаментів або такого іншого органу, який Конгрес може передбачити законом, не представлять протягом чотирьох днів Голові pro tempore Сенату і Спікеру Палати представників свою письмову заяву про те, що Президент не в змозі здійснювати повноваження та обов'язки своєї посади. Слідом за тим Конгрес вирішує дане питання, зібравшись для цієї мети в найближчі сорок вісім годин, якщо в цей час не проходить його сесія. Якщо Конгрес протягом двадцяти одного дня після отримання останнього письмового заяви або – якщо в цей час не проходить сесія Конгресу в протягом двадцяти одного дня після того, як Конгрес зібрався, визначає двома третинами голосів обох палат, що Президент не в змозі здійснювати повноваження та обов'язки своїй посади. Віце-президент продовжує здійснювати оні в якості Виконуючого обов'язки Президента; в іншому випадку Президент знову відновлює здійснення повноважень та обов'язків своєї посади.

Amendment XXVI

(Passed by Congress March 23, 1971. Ratified July 1, 1971).

SECTION 1. The right of citizens of the United States, who are 18 years of age or older, to vote, shall not be denied or abridged by the United States or any state on account of age.

SECTION 2. The Congress shall have the power to enforce this article by appropriate legislation.

Поправка XXVI

(Прийнято Конгресом 23 березня 1971, ратифіковано 1 липня 1971).

Розділ 1. Право громадян Сполучених Штатів, які досягли 18 років, голосувати не повинне заперечуватися чи обмежуватися Сполученими Штатами або окремими штатами на підставі віку.

Розділ 2. Конгрес має право забезпечувати виконання цієї статті відповідним законодавством.

Amendment XXVII

(Originally proposed Sept. 25, 1789. Ratified May 7, 1992).

No law varying the compensation for the services of the Senators and Representatives shall take effect until an election of Representatives shall have intervened.

Поправка XXVII

(Вперше запропоновано 25 вересня 1789. Ратифіковано 7 травня 1992).

Жоден закон, в якому йдеться про збільшення компенсації виплати сенаторів і членів палати представників за службу в конгресі, не набуде чинності до чергових виборів до палати представників.

THE FEDERALIST PAPERS

From history.com editors

In October 1787, the first in a series of 85 essays arguing for ratification of the proposed **U.S. Constitution** appeared in the *Independent Journal*, under the pseudonym “Publius.” Addressed to “the People of the State of New York,” the essays—now known as the Federalist Papers—were actually written by the statesmen Alexander Hamilton, James Madison and John Jay, leading supporters of the Constitution and the strong national government it created. They would be published serially from 1787-88 in several New York newspapers.

The first 77 essays, including Madison’s famous *Federalist 10*, appeared in book form in 1788. Entitled *The Federalist*, it has been hailed as one of the most important political documents in U.S. history.

Debate over the Constitution

As the first written constitution of the newly independent United States, the Articles of Confederation nominally granted Congress the power to conduct foreign policy, maintain armed forces and coin money. But in practice, this centralized government body had little authority over the individual states, including no power to levy taxes or regulate commerce, which hampered the new nation’s ability to pay its outstanding debts from the Revolutionary War.

In May 1787, 55 delegates gathered in Philadelphia to address the deficiencies of the Articles of Confederation and the problems that had arisen from this weakened central government. The document that emerged from the Constitutional Convention went far beyond amending the Articles, however. Instead, it established an entirely new system, including a robust central government divided into legislative, executive and judicial branches.

As soon as 39 delegates signed the proposed Constitution in September 1787, the document went to the states for ratification, igniting a furious debate between “Federalists,” who favored ratification of the Constitution as written,

ЗАПИСКИ ФЕДЕРАЛІСТА

Від редакторів history.com

У жовтні 1787 року в газеті «Індепендент джорнел» з’явився перший із 85 есеїв, що адресувалися «народові штату Нью-Йорк» й переконували американців у необхідності ратифікувати запропоновану їм Конституцію США. Есеї, знані як «Записки Федераліста», були підписані псевдонімом «Публій», насправді ж їхніми авторами були державні діячі й чільні прихильники Конституції та сильного національного уряду Александер Гамільтон, Джеймс Медісон і Джон Джей. Окремими випусками «Записки» регулярно виходили в декількох нью-йоркських газетах у 1787–1788 роках.

Перші 77 есеїв включно зі славетною Статтею 10 Медісона були видані у 1788 році окремою книжкою під назвою «Федераліст». Цю збірку називають одним з найважливіших політичних документів в історії США.

Суперечки про Конституцію

Статті Конфедерації, ця перша письмова Конституція нових незалежних Сполучених Штатів, номінально надавали Конгресу повноваження провадити зовнішню політику, утримувати збройні сили й карбувати гроші. Але на практиці цей централізований урядовий орган не мав значної влади над окремими штатами, зокрема, він не міг стягувати податки і регулювати торгівлю, а це ускладнювало виплату боргів, котрі обтяжували молоду державу після Війни за Незалежність.

У травні 1787 року 55 делегатів зібралися у Філадельфії з метою обговорити недоліки Статей Конфедерації і проблеми, що виникли внаслідок ослаблення центрального уряду. Однак документ, який народився в Конституційному Конвенті, вийшов далеко за межі поправок до Статей Конфедерації. Замість цього він створив зовсім нову систему, що включала сильний центральний уряд з поділом на законодавчу, виконавчу та судову гілки влади.

Щойно у вересні 1787 року 39 делегатів підписали запропоновану Конституцію, документ спрямували штатам на ратифікацію. Він викликав різкі суперечки між федералістами, які обстоювали ратифікацію Конституції в тому вигляді, в якому її було написано, й «антифедералістами», які виступали проти

and “Antifederalists,” who opposed the Constitution and resisted giving stronger powers to the national government.

The Rise of Publius

In New York, opposition to the Constitution was particularly strong, and ratification was seen as particularly important. Immediately after the document was adopted, Antifederalists began publishing articles in the press criticizing it. They argued that the document gave Congress excessive powers, and that it could lead to the American people losing the hard-won liberties they had fought for and won in the Revolution.

In response to such critiques, the New York lawyer and statesman Alexander Hamilton, who had served as a delegate to the Constitutional Convention, decided to write a comprehensive series of essays defending the Constitution, and promoting its ratification. As a collaborator, Hamilton recruited his fellow New Yorker John Jay, who had helped negotiate the treaty ending the war with Britain and served as secretary of foreign affairs under the Articles of Confederation. The two later enlisted the help of James Madison, another delegate to the Constitutional Convention who was in New York at the time serving in the Confederation Congress.

To avoid opening himself and Madison to charges of betraying the Convention’s confidentiality, Hamilton chose the pen name “Publius,” after a general who had helped found the Roman Republic. He wrote the first essay, which appeared in the *Independent Journal* on October 27, 1787. In it, Hamilton argued that the debate facing the nation was not only over ratification of the proposed Constitution, but over the question of “whether societies of men are really capable or not of establishing good government from reflection and choice, or whether they are forever destined to depend for their political constitutions on accident and force.”

After writing the next four essays on the failures of the Articles of Confederation in the realm of foreign affairs, Jay had to drop out of the project due to an attack of rheumatism; he would write only one more essay in the series. Madison wrote a total of 29 essays, while Hamilton wrote a

Конституції і широких повноважень національного уряду.

Піднесення Публія

У Нью-Йорку, де опір Конституції був найсильнішим, підтримка ратифікації мала особливе значення. Одразу після прийняття документа антифедералісти почали критикувати його в пресі. Вони твердили, що Конституція наділяє Конгрес надмірними повноваженнями, а це може призвести до втрати тих свобод, які американський народ виборов з такими труднощами під час Революції.

У відповідь на таку критику нью-йоркський юрист і державний діяч Александер Гамільтон, що був делегатом Конституційного Конвенту, вирішив написати серію популярних есеїв на захист Конституції та її ратифікації. У якості співавтора Гамільтон залучив Джона Джей, теж нью-йоркця, який допоміг укласти договір про припинення війни з Британією і за Статтями Конфедерації займав пост міністра закордонних справ. Згодом обоє заручилися підтримкою Джеймса Медісона, ще одного делегата Конвенту, котрий у той час перебував у Нью-Йорку в справах Конгресу Конфедерації.

Щоб не наразити себе і Медісона на звинувачення у порушенні конфіденційності рішень Конвенту, Гамільтон обрав псевдонім на честь полководця, який допоміг заснувати Римську республіку. Він написав перший есей, котрий з’явився в «*Індепендент джорнел*» 27 жовтня 1787 року. Гамільтон стверджував, що суперечка стосується не тільки проблеми ратифікації запропонованої Конституції, а й питання, «чи здатні спільноти людей засновувати реально хороше правління внаслідок роздумів і за власним вибором, чи вони приречені отримувати свої політичні конституції випадково або насильницьким шляхом».

Наступні чотири есеї – про невдачі Статей Конфедерації в галузі зовнішньої політики – написав Джей, але йому довелося відмовитися від подальшої участі в проєкті через загострення ревматизму, згодом з-під його пера вийшов тільки один есей. Загалом Медісон написав 29 есеїв, Гамільтон – 51.

staggering 51.

What the Federalist Papers Said

In the Federalist Papers, Hamilton, Jay and Madison argued that the decentralization of power that existed under the Articles of Confederation prevented the new nation from becoming strong enough to compete on the world stage, or to quell internal insurrections such as Shays's Rebellion. In addition to laying out the many ways in which they believed the Articles of Confederation didn't work, Hamilton, Jay and Madison used the Federalist essays to explain key provisions of the proposed Constitution, as well as the nature of the republican form of government.

In *Federalist 10*, which became the most influential of all the essays, Madison argued against the French political philosopher Montesquieu's assertion that true democracy—including Montesquieu's concept of the separation of powers—was feasible only for small states. A larger republic, Madison suggested, could more easily balance the competing interests of the different groups (or “**factions**”) within it. “Extend the sphere, and you take in a greater variety of parties and interests,” he wrote. “[Y]ou make it less probable that a majority of the whole will have a common motive to invade the rights of other citizens[.]”

After emphasizing the central government's weakness in law enforcement under the Articles of Confederation in *Federalist 21-22*, Hamilton dove into a comprehensive defense of the proposed Constitution in the next 14 essays, devoting seven of them to the importance of the government's power of taxation. Madison followed with 20 essays devoted to the structure of the new government, including the need for checks and balances between the different powers.

“If men were angels, no government would be necessary,” Madison wrote memorably in *Federalist 51*. “If angels were to govern men, neither external nor internal controls on government would be necessary.”

After Jay contributed one more essay on the powers of the Senate, Hamilton concluded the *Federalist* essays with 21 installments exploring

Про що ішлося в «Записках Федераліста»

У своїх статтях Гамільтон, Джей і Медісон стверджували, що децентралізація влади відповідно до Статей Конфедерації не дозволяла молодій державі укріпитися настільки, щоб конкурувати у світовому масштабі або придушувати заколоти всередині країни, наприклад, повстання Шейса. Показавши, що Статті Конфедерації багато в чому не працюють, Гамільтон, Джей і Медісон використовували «Записки Федераліста» для роз'яснення ключових положень запропонованої Конституції, а також характеру республіканської форми правління.

У Статті 10, що була найвпливовішою з-поміж усіх есеїв, Медісон заперечив тезу французького політичного філософа Монтеск'є про те, що справжня демократія включно з його ж концепцією поділу влади можлива лише у малих державах. На думку Медісона, великій республіці якраз легше врівноважити інтереси різних конкуруючих груп (або «фракцій»). «Розширте сферу, і у вас з'явиться більше різноманіття сторін та інтересів, – писав він. – Значно зменшиться ймовірність того, що у більшості виникне привід зазіхати на права інших громадян[.]»

Підкресливши у Статтях 21–22 слабкість центральної влади в застосуванні законів згідно зі Статтями Конфедерації, Гамільтон перейшов до всебічного захисту запропонованої Конституції в наступних 14 есеях, присвятивши 7 із них важливості податкових повноважень уряду. За ними ішло 20 есеїв Медісона, що були присвячені структурі нового уряду з наголосом на необхідності стримувань і противаг між різними гілками влади.

«Якби люди були янголами, не виникало б потреби у жодному правлінні, – писав Медісон у Статті 51. – Якби людьми правили янголи, не було б потреби у жодному нагляді над урядом – зовнішньому чи внутрішньому».

Після ще одного есею Джея про повноваження Сенату Гамільтон завершив «Записки» 21 Статтею про повноваження трьох гілок влади – законодавчої,

the powers held by the three branches of government—legislative, executive and judiciary. виконавчої та судової.

Impact of the Federalist Papers

Despite their outsized influence in the years to come, and their importance today as touchstones for understanding the Constitution and the founding principles of the U.S. government, the essays published as *The Federalist* in 1788 saw limited circulation outside of New York at the time they were written. They also fell short of convincing many New York voters, who sent more far more Antifederalists than Federalists to the state ratification convention.

Still, in July 1788, a slim majority of New York delegates voted in favor of the Constitution, on the condition that amendments would be added securing certain additional rights. Though Hamilton had opposed this (writing in *Federalist* 84 that such a bill was unnecessary and could even be harmful) Madison himself would draft the Bill of Rights in 1789, while serving as a representative in the nation's first Congress.

Вплив «Записок Федераліста»

Незважаючи на величезний вплив у наступні роки і своє неперехідне значення як пробних каменів для розуміння Конституції та основоположних принципів державного устрою США, есеї, що увійшли до збірки «Федераліст» у 1788 році, у час їхнього написання мали обмежене поширення поза Нью-Йорком. І не переконали багатьох нью-йоркських виборців, які зрештою делегували на ратифікаційну конвенцію штату набагато більше антифедералістів, ніж федералістів.

Проте в липні 1788 року нью-йоркські делегати незначною більшістю все ж проголосували за Конституцію за умови внесення поправок, котрі забезпечать певні додаткові права. Хоча Гамільтон був проти цього (у Статті 84 писав, що такий білль не потрібен і може навіть нашкодити), Медісон уже як член першого Конгресу країни підготував у 1789 році Білль про права.

THE FEDERALIST NO. X To the People of the State of New York:

AMONG the numerous advantages promised by a well constructed Union, none deserves to be more accurately developed than its tendency to break and control the violence of faction. The friend of popular governments never finds himself so much alarmed for their character and fate, as when he contemplates their propensity to this dangerous vice.

He will not fail, therefore, to set a due value on any plan which, without violating the principles to which he is attached, provides a proper cure for it. The instability, injustice, and confusion introduced into the public councils, have, in truth, been the mortal diseases under which popular governments have everywhere perished; as they continue to be the favorite and fruitful topics from which the adversaries to liberty derive their most specious declamations.

The valuable improvements made by the American constitutions on the popular models, both ancient and modern, cannot certainly be too much admired; but it would be an unwarrantable partiality, to contend that they have as effectually obviated the danger on this side, as was wished and expected.

Complaints are everywhere heard from our most considerate and virtuous citizens, equally the friends of public and private faith, and of public and personal liberty, that our governments are too unstable, that the public good is disregarded in the conflicts of rival parties, and that measures are too often decided, not according to the rules of justice and the rights of the minor party, but by the superior force of an interested and overbearing majority.

However anxiously we may wish that these complaints had no foundation, the evidence, of known facts will not permit us to deny that they are in some degree true. It will be found, indeed, on a candid review of our situation, that some of the distresses under which we labor have been

ФЕДЕРАЛІСТ №. 10

До народу штату Нью-Йорк:

Серед численних переваг, які обіцяє нам добре заснований Союз, жодна не заслуговує більш пильного розгляду, ніж притаманна йому здатність приборкувати і стримувати розгул насильства крамоли. Ніщо так не турбує прихильника народних урядів щодо їх характеру і долі, як думка про схильність народовладдя до цього небезпечного зла.

І для цього він не забуде належним чином оцінити будь-який проект, який, не порушуючи принципів, до яких наш друг схильний, пропонує надійний засіб від цієї виразки. Нестійкість, несправедливість і смуток в справах, якими заражені громадські представництва, воістину є смертельними хворобами, що скрізь приводили до загибелі народні уряди, так само як були і залишаються тими улюбленими і плідними темами, в яких вороги свободи черпають найбільш правдоподібні аргументи для своїх філіппік.

І хоча цінні удосконалення, внесені американськими конституціями в зразки народного правління, як стародавні, так і нинішні, викликають справедливе захоплення, було б неприпустимим пристрасно стверджувати, ніби вони повністю усунули небезпеку подібного роду, як би ми того не хотіли і ні чекали.

Наші найрозумніші і добродішні громадяни, які сповідують тверду віру в суспільну й особисту свободу, усюди нарікають на те, що наші уряди занадто нестійкі, що за чварами конкуруючих партій забувають про суспільне благо і що заходи, ними прийняті, занадто часто грішать проти правил справедливості і прав меншості, тим більш які вводяться переважаючою силою зацікавленої владної більшості. Наскільки гаряче не бажали б ми, щоб ці нарікання виявилися безпідставні, свідоцтва відомих фактів не дозволяють нам заперечувати, що вони в чималому ступені справедливі.

І хоча неупереджений розгляд положення наших справ виявляє, що провину за деякі випавші на нашу долю нещастя помилково покладають на дії наших урядів, в той же час не можна не виявити, що і тільки іншими причинами не пояснює важкі наші біди,

erroneously charged on the operation of our governments; but it will be found, at the same time, that other causes will not alone account for many of our heaviest misfortunes; and, particularly, for that prevailing and increasing distrust of public engagements, and alarm for private rights, which are echoed from one end of the continent to the other. These must be chiefly, if not wholly, effects of the unsteadiness and injustice with which a factious spirit has tainted our public administrations.

By a faction, I understand a number of citizens, whether amounting to a majority or a minority of the whole, who are united and actuated by some common impulse of passion, or of interest, adverse to the rights of other citizens, or to the permanent and aggregate interests of the community.

There are two methods of curing the mischiefs of faction: the one, by removing its causes; the other, by controlling its effects.

There are again two methods of removing the causes of faction: the one, by destroying the liberty which is essential to its existence; the other, by giving to every citizen the same opinions, the same passions, and the same interests.

It could never be more truly said than of the first remedy, that it was worse than the disease. Liberty is to faction what air is to fire, an aliment without which it instantly expires. But it could not be less folly to abolish liberty, which is essential to political life, because it nourishes faction, than it would be to wish the annihilation of air, which is essential to animal life, because it imparts to fire its destructive agency.

The second expedient is as impracticable as the first would be unwise. As long as the reason of man continues fallible, and he is at liberty to exercise it, different opinions will be formed. As long as the connection subsists between his reason and his self-love, his opinions and his passions will have a reciprocal influence on each other; and the former will be objects to which the latter will attach themselves. The diversity in the faculties of men, from which the rights of property originate,

особливо зростаючи і вже панівну недовіру до громадських установ і страху за права особистості, що повсюди охопили наших громадян і виражаються ними з одного кінця континенту до іншого.

Обидва ці явища викликані головним чином, якщо не цілком, хиткістю і несправедливістю, якими дух крамоли пофарбував наше суспільне правління.

Під крамолою я маю розумію якусь кількість громадян - незалежно від того, чи становить воно більшу або меншу частину цілого, - які об'єднані і охоплені загальним інтересом або інтересом, протилежним правам інших громадян або постійним і сукупним інтересам усього суспільства.

Існують два способи вилікуватися від цього зла. Перший - усунути причини, які його породжують; другий - стримувати його вплив.

У свою чергу існують два способи усунення причин, що породжують крамолу: перший - знищити саму свободу, необхідну для її існування; другий - вселити всім громадянам одні й ті самі думки, одні й ті самі захоплення, одні й ті самі інтереси. Не можна краще визначити перше з названих засобів, ніж сказати про нього, що воно гірше самої хвороби. Свобода для фракцій все одно що повітря для полум'я - їжа, без якої вони зйдуть нанівець. Але було б найбільшою дурістю знищити свободу тільки тому, що вона живить крамолу, так само як бажати знищення повітря, без якого немає життя для всього сущого, тільки тому, що воно роздмухує руйнівне полум'я.

Другий засіб настільки ж непрактичний, наскільки нерозумним є перший. До тих пір поки людський розум буде схильний до помилок, а людина не обмежена в користуванні ним, неминучі різні думки. До тих пір поки зберігається зв'язок між розумом і самолюбством, думки і захоплення будуть взаємно впливати один на одного і останні будуть впливати на перші. Різноманітність властивих людині здібностей також є непереборною перешкодою, що не допускає однаковості інтересів. Захист здібностей і обдарувань - перша турбота уряду. Від захисту різних і нерівних

is not less an insuperable obstacle to a uniformity of interests. The protection of these faculties is the first object of government. From the protection of different and unequal faculties of acquiring property, the possession of different degrees and kinds of property immediately results; and from the influence of these on the sentiments and views of the respective proprietors, ensues a division of the society into different interests and parties.

The latent causes of faction are thus sown in the nature of man; and we see them everywhere brought into different degrees of activity, according to the different circumstances of civil society. A zeal for different opinions concerning religion, concerning government, and many other points, as well of speculation as of practice; an attachment to different leaders ambitiously contending for pre-eminence and power; or to persons of other descriptions whose fortunes have been interesting to the human passions, have, in turn, divided mankind into parties, inflamed them with mutual animosity, and rendered them much more disposed to vex and oppress each other than to co-operate for their common good.

So strong is this propensity of mankind to fall into mutual animosities, that where no substantial occasion presents itself, the most frivolous and fanciful distinctions have been sufficient to kindle their unfriendly passions and excite their most violent conflicts. But the most common and durable source of factions has been the various and unequal distribution of property. Those who hold and those who are without property have ever formed distinct interests in society. Those who are creditors, and those who are debtors, fall under a like discrimination.

A landed interest, a manufacturing interest, a mercantile interest, a moneyed interest, with many lesser interests, grow up of necessity in civilized nations, and divide them into different classes, actuated by different sentiments and views. The regulation of these various and interfering interests forms the principal task of modern legislation, and involves the spirit of party and faction in the necessary and ordinary operations of the government.

можливостей придбання власності безпосередньо залежать різні за ступенем і характером форми власності, а з впливу їх на почуття і погляди відповідних власників виникає поділ суспільства за різними інтересами і партіям.

Таким чином, приховані причини крамоли закладені в природі людини, і ми бачимо, як вони повсюдно, хоча і в різному ступені, викликають дії, спільні з різними обставинами громадянського суспільства. Пристрасть до різних думок щодо релігії, уряду і низки інших предметів, так само як відмінності в судженнях і в практичному житті, прихильність різним ватажкам, що добиваються переваги і влади, або особам іншого штибу, чії долі так чи інакше привертають уми і серця, в свою чергу ділять людство на партії, розпалюють взаємну ворожнечу і роблять людей куди більше схильними ненавидіти і гнобили один одного, ніж брати участь в досягненні загального блага.

Схильність до взаємної ворожнечі є настільки сильною в людині, що навіть там, де для неї немає істотних підстав, досить незначних і поверхневих відмінностей, щоб порушити в людях недоброзичливість один до одного і ввести їх у найжорстокіші чвари. При цьому самим звичайним і стійким джерелом розгулу крамоли завжди був різний і нерівний розподіл власності. Ті, хто нею володіє, і ті, у кого її немає, завжди складають в суспільстві групи з протилежними інтересами. Ті, хто є кредиторами, і ті, хто перебуває в боржниках, так само протистоять один одному.

У цивілізованих народів необхідно виникають інтереси землевласників, інтереси промисловців, інтереси торговців, інтереси банкірів і багатьох інших менших за значенням груп, розділяючи суспільство на різні класи, якими рухають різні почуття і погляди. Врегулювання цих різноманітних і протилежних інтересів і становить головне завдання сучасного законодавства, що неминуче фарбує партійним і груповим духом всі необхідні і щоденні дії уряду.

No man is allowed to be a judge in his own cause, because his interest would certainly bias his judgment, and, not improbably, corrupt his integrity. With equal, nay with greater reason, a body of men are unfit to be both judges and parties at the same time; yet what are many of the most important acts of legislation, but so many judicial determinations, not indeed concerning the rights of single persons, but concerning the rights of large bodies of citizens? And what are the different classes of legislators but advocates and parties to the causes which they determine? Is a law proposed concerning private debts? It is a question to which the creditors are parties on one side and the debtors on the other. Justice ought to hold the balance between them. Yet the parties are, and must be, themselves the judges; and the most numerous party, or, in other words, the most powerful faction must be expected to prevail. Shall domestic manufactures be encouraged, and in what degree, by restrictions on foreign manufactures? are questions which would be differently decided by the landed and the manufacturing classes, and probably by neither with a sole regard to justice and the public good. The apportionment of taxes on the various descriptions of property is an act which seems to require the most exact impartiality; yet there is, perhaps, no legislative act in which greater opportunity and temptation are given to a predominant party to trample on the rules of justice. Every shilling with which they overburden the inferior number, is a shilling saved to their own pockets.

It is in vain to say that enlightened statesmen will be able to adjust these clashing interests, and render them all subservient to the public good. Enlightened statesmen will not always be at the helm. Nor, in many cases, can such an adjustment be made at all without taking into view indirect and remote considerations, which will rarely prevail over the immediate interest which one party may find in disregarding the rights of another or the good of the whole.

The inference to which we are brought is, that the CAUSES of faction cannot be removed, and that relief is only to be sought in the means of controlling its EFFECTS.

Жодній людині не дозволено бути суддею у власній справі, оскільки її інтереси, безсумнівно, вплинуть на її рішення і, цілком ймовірно, зіпсують її чесність. В рівній мірі і, мабуть, навіть з більшими підставами, групі людей також недоречно виступати одночасно і в якості суддів, і в якості однієї з сторін процесу. А тим часом хіба чисельні найважливіші законодавчі акти, як і низка судових рішень, що стосуються прав не тільки окремих осіб, але і цілих товариств, не приймаються різними групами законодавців, які є захисниками і поборниками тих самих справ, за якими виносилися рішення? Хіба прийнятий закон про приватні борги? Адже це тяжба, де на одній стороні кредитори, а на іншій боржники. Суду належить поставитися неупереджено як до тієї, так і до іншої сторони. Однак самі судді неминуче виступають суперечливими сторонами, і верх бере та сторона, яка налічує більше прихильників, іншими словами, є більш потужним співтовариством. Чи слід заохочувати, і в якій мірі, місцевих промисловців за рахунок утискання іноземних? Це питання, які порізному вирішать хлібороби і промисловці, і, швидше за все, ні ті, ні інші не стануть керуватися справедливістю або суспільним благом. Розподіл податків пропорційно різним видам власності є актом, що вимагає, по всій видимості, верху неупередженості, однак навряд чи знайдеться інший закон, який відкривав би більше можливостей найбільшій партії, піддаючи її спокусі придушити справедливість. Адже кожен шилінг, яким понаднормово вони обкладають меншість, - це шилінг, що залишився у власній кишені.

Даремно стверджувати, ніби освічені державні мужі здатні примирити цей конфлікт інтересів і змусити служити їх суспільному благу. Освічені мужі не завжди стоять біля керма. До того ж у багатьох випадках подібне примирення взагалі неможливо здійснити, не взявши до уваги непрямі і далекі наслідки, які більш важливіші безпосереднього інтересу, що витягується однією зі сторін на шкоду іншій або загального блага.

Стало бути, ми приходимо до висновку, що ПРИЧИНИ, які породжують крамолу, неможливо знищити і порятунок від неї слід шукати в засобах, стримуючих їхній ВПЛИВ.

If a faction consists of less than a majority, relief is supplied by the republican principle, which enables the majority to defeat its sinister views by regular vote. It may clog the administration, it may convulse the society; but it will be unable to execute and mask its violence under the forms of the Constitution. When a majority is included in a faction, the form of popular government, on the other hand, enables it to sacrifice to its ruling passion or interest both the public good and the rights of other citizens. To secure the public good and private rights against the danger of such a faction, and at the same time to preserve the spirit and the form of popular government, is then the great object to which our inquiries are directed. Let me add that it is the great desideratum by which this form of government can be rescued from the opprobrium under which it has so long labored, and be recommended to the esteem and adoption of mankind.

By what means is this object attainable? Evidently by one of two only. Either the existence of the same passion or interest in a majority at the same time must be prevented, or the majority, having such coexistent passion or interest, must be rendered, by their number and local situation, unable to concert and carry into effect schemes of oppression. If the impulse and the opportunity be suffered to coincide, we well know that neither moral nor religious motives can be relied on as an adequate control. They are not found to be such on the injustice and violence of individuals, and lose their efficacy in proportion to the number combined together, that is, in proportion as their efficacy becomes needful.

From this view of the subject it may be concluded that a pure democracy, by which I mean a society consisting of a small number of citizens, who assemble and administer the government in person, can admit of no cure for the mischiefs of faction. A common passion or interest will, in almost every case, be felt by a majority of the whole; a communication and concert result from

Якщо фракційне угруповання складає меншу частину громадян, порядком від неї є сам принцип республіканського правління, що дозволяє впоратися з шкідливими поглядами за допомогою простого голосування. Фракції можуть нападати на владу, вони можуть вносити смуту в суспільство, але їм буде не під силу здійснювати і маскувати свої безчинства, прикриваючись положеннями, проголошеними Конституцією. Якщо ж крамола охоплює більшість, тоді форма народного правління дає їй можливість принести в жертву її пристрастям або інтересам як суспільне благо, так і права іншої частини громадян. А тому висока мета, що стоїть перед нашим дослідженням, - забезпечити суспільне благо і права особистості від зазіхань подібної спільноти і в той же час зберегти дух і форму народного правління. Дозволю собі додати, що ця ж мета є "найвищим бажаним", котрим ця форма правління може бути позбавлена від ганебної плями, яку вона так довго носить, і представлена людству як гідна уваги і впровадження.

Якими засобами досягти цієї мети? Очевидно, тут придатне одне з двох. Треба або перешкоджати тому, щоб більшість громадян одночасно підпорядковувалося одному і тому ж захопленню або інтересу, або, якщо таке захоплення або інтерес вже оволоділи цією більшістю, використовуючи чисельність спільноти і місцеві обставини, унеможливити змову і здійснення планів утиску. При цьому слід пам'ятати, що, як добре відомо, коли бажання діяти і можливість діяти збігаються, ні на моральні, ні на релігійні аспекти як засоби стримування покладатися не доводиться. Вони надають тим менший вплив на справедливість і насильство по відношенню до окремих осіб і тим швидше втрачають силу впливу, чим більше охоплений фракцією натовп, - іншими словами, тим менш ефективні, ніж більш їх ефективність стає необхідною.

Виходячи з усього сказаного, можна зробити висновок, що чиста демократія, під якою я розумію суспільство, що складається з невеликого числа громадян, які збираються разом і здійснюють правління особисто, не має засобів проти лих, які чинить крамола. Загальне захоплення або інтерес майже у всіх випадках будуть володіти більшістю, а оскільки широкотовність і одностунність

the form of government itself; and there is nothing to check the inducements to sacrifice the weaker party or an obnoxious individual. Hence it is that such democracies have ever been spectacles of turbulence and contention; have ever been found incompatible with personal security or the rights of property; and have in general been as short in their lives as they have been violent in their deaths. Theoretic politicians, who have patronized this species of government, have erroneously supposed that by reducing mankind to a perfect equality in their political rights, they would, at the same time, be perfectly equalized and assimilated in their possessions, their opinions, and their passions.

A republic, by which I mean a government in which the scheme of representation takes place, opens a different prospect, and promises the cure for which we are seeking. Let us examine the points in which it varies from pure democracy, and we shall comprehend both the nature of the cure and the efficacy which it must derive from the Union.

The two great points of difference between a democracy and a republic are: first, the delegation of the government, in the latter, to a small number of citizens elected by the rest; secondly, the greater number of citizens, and greater sphere of country, over which the latter may be extended.

The effect of the first difference is, on the one hand, to refine and enlarge the public views, by passing them through the medium of a chosen body of citizens, whose wisdom may best discern the true interest of their country, and whose patriotism and love of justice will be least likely to sacrifice it to temporary or partial considerations. Under such a regulation, it may well happen that the public voice, pronounced by the representatives of the people, will be more consonant to the public good than if pronounced by the people themselves, convened for the purpose. On the other hand, the effect may be inverted. Men of factious tempers, of local prejudices, or of sinister designs, may, by intrigue, by corruption, or by other means, first obtain the suffrages, and then betray the interests, of the

обумовлюються формою правління, то нема нічого, що завадило б розправитися зі слабкою стороною або якою-небудь неугодною особою. Ось чому демократії завжди являли собою видовище смут і чвар, завжди виявлялися неспроможними забезпечити особисту безпеку або права власності, існували дуже недовго і кінчали насильницькою смертю. Політики цієї теорії, які агітують за цю форму правління, помилково вважали, що, ошаслививши людство рівністю в політичних правах, вони тим самим повністю зрівняють і згладять всі розбіжності у ставленні до володіння власністю, а також усього, що стосується поглядів і захоплень.

Республіка, під якою я розумію уряд, створений згідно представницької системи, відкриває інші перспективи і обіцяє винайти цілющі засоби, які ми шукаємо. Розглянемо по пунктах, чим республіка відрізняється від чистої демократії, і тоді нам стане зрозуміло природа цих цілющих засобів і сила впливу, яку вони повинні отримати завдяки Союзу штатів.

Два головних пункти, що становлять відміну демократії від республіки, наступні: перший полягає в тому, що правління в республіці передається малій кількості громадян, яких інші обирають своїми повноважними представниками; другий - в більшій кількості громадян і більшому росторі, на які республіка простягає своє правління.

Наслідком першої відмінності є, з одного боку, те, що громадські погляди в республіці більш розвинені та ширші, бо вони відсіваються обраним органом, що складається з громадян, чия мудрість дозволяє найкращим чином визначити інтереси країни, а любов до вітчизни і справедливості з найбільшою ймовірністю не дозволить принести їх у жертву миттєвим і корисливим міркуванням. При республіканських порядках громадська думка, що виражається представниками народу, швидше виявиться відповідною суспільному благу, ніж при демократичних, де воно виражається самим народом, зібраним для цієї мети. З іншого боку, наслідки можуть бути і зворотними. В силу інтриг, підкупу та інших засобів представниками народу можуть виявитися особи, схильні до розколу, схильні до місцевих забобонів або такі, що мають злі наміри, і,

people. The question resulting is, whether small or extensive republics are more favorable to the election of proper guardians of the public weal; and it is clearly decided in favor of the latter by two obvious considerations:

In the first place, it is to be remarked that, however small the republic may be, the representatives must be raised to a certain number, in order to guard against the cabals of a few; and that, however large it may be, they must be limited to a certain number, in order to guard against the confusion of a multitude. Hence, the number of representatives in the two cases not being in proportion to that of the two constituents, and being proportionally greater in the small republic, it follows that, if the proportion of fit characters be not less in the large than in the small republic, the former will present a greater option, and consequently a greater probability of a fit choice.

In the next place, as each representative will be chosen by a greater number of citizens in the large than in the small republic, it will be more difficult for unworthy candidates to practice with success the vicious arts by which elections are too often carried; and the suffrages of the people being more free, will be more likely to centre in men who possess the most attractive merit and the most diffusive and established characters.

It must be confessed that in this, as in most other cases, there is a mean, on both sides of which inconveniences will be found to lie. By enlarging too much the number of electors, you render the representatives too little acquainted with all their local circumstances and lesser interests; as by reducing it too much, you render him unduly attached to these, and too little fit to comprehend and pursue great and national objects. The federal Constitution forms a happy combination in this respect; the great and aggregate interests being referred to the national, the local and particular to the State legislatures.

перемігши на виборах, ці особи потім зрадять інтереси народу. Звідси постає питання: які республіки - малі або великі - краще пристосовані для обрання справжніх вболівальників за народне благо. Два очевидних аргументу дають відповідь на користь останніх:

Насамперед зазначимо, що, якою малою не була б республіка, число обраних представників має бути достатнім, щоб вони могли охороняти її від злочинних задумів купки змовників, і, якою б великою вона не була, число представників не повинно перевищувати кількості, яка дозволяє охороняти її від смутку, який вноситься натовпом. Отже, число представників в обох випадках не може бути прямо пропорційне числу виборців і є великим по відношенню до числа громадян в малій республіці. Звідси випливає, що, оскільки відношення числа гідних осіб до загальної кількості громадян у великій республіці не менше, ніж в малій, перша надає кращі можливості для відбору і велику ймовірність, що він буде зроблений правильно.

Далі, оскільки у великій республіці кожен представник обирається більшою кількістю голосів, ніж в малій, кандидату, що не заслуговує обрання, буде значно важче успішно вдаватися до підступних трюків, без яких дуже часто не обходяться вибори; волевиявлення громадян пройде більш вільно, і виборці з більшою ймовірністю нададуть перевагу особам, які мають найпривабливіші якості, які найбільш широко відомі і мають усталену репутацією.

Не будемо приховувати, що тут, як і в більшості інших випадків, існує золота середина, по обидва боки якої виявляються неминучі ускладнення. Надмірно збільшуючи число виборців на одного представника, ми прирікаємо його на недостатню поінформованість по частині місцевих обставин та інтересів, так само як, надмірно зменшуючи їх кількість, прирікаємо представника на надто тісну залежність від них і тим самим позбавляємо його можливості охоплювати і захищати важливі і всенародні інтереси. В цьому відношенні федеральна Конституція являє собою вдале рішення: важливі і загальні інтереси передаються у відання всенародних законодавців, а місцеві і приватні - законодавцям Штатів

The other point of difference is, the greater number of citizens and extent of territory which may be brought within the compass of republican than of democratic government; and it is this circumstance principally which renders factious combinations less to be dreaded in the former than in the latter. The smaller the society, the fewer probably will be the distinct parties and interests composing it; the fewer the distinct parties and interests, the more frequently will a majority be found of the same party; and the smaller the number of individuals composing a majority, and the smaller the compass within which they are placed, the more easily will they concert and execute their plans of oppression. Extend the sphere, and you take in a greater variety of parties and interests; you make it less probable that a majority of the whole will have a common motive to invade the rights of other citizens; or if such a common motive exists, it will be more difficult for all who feel it to discover their own strength, and to act in unison with each other. Besides other impediments, it may be remarked that, where there is a consciousness of unjust or dishonorable purposes, communication is always checked by distrust in proportion to the number whose concurrence is necessary.

Hence, it clearly appears, that the same advantage which a republic has over a democracy, in controlling the effects of faction, is enjoyed by a large over a small republic,--is enjoyed by the Union over the States composing it. Does the advantage consist in the substitution of representatives whose enlightened views and virtuous sentiments render them superior to local prejudices and schemes of injustice? It will not be denied that the representation of the Union will be most likely to possess these requisite endowments. Does it consist in the greater security afforded by a greater variety of parties, against the event of any one party being able to outnumber and oppress the rest? In an equal degree does the increased variety of parties comprised within the Union, increase this security. Does it, in fine, consist in the greater obstacles opposed to the concert and accomplishment of the secret wishes of an unjust and interested majority? Here, again, the extent of the Union gives it the most palpable advantage.

Інша відмінність полягає в тому, що повноваження представників в республіканському уряді втілюють волю більшої кількості громадян і поширюються на більший простір, ніж в уряді демократичному; і саме ця обставина робить хитросплетіння крамольних спілнот менш небезпечними при першому, ніж при останньому. Чим меншим є суспільство, тим менша в ньому кількість явних партій і інтересів, що його складають, тим частіше більшість громадян виявляються прихильниками однієї партії, а чим менше число осіб, що складають таку більшість, і чим меншою є територія, на якій вони розміщуються, тим легше їм домовитися між собою і здійснити свої пригнічувальні задуми. Збільшіть сферу дій, і у вас з'явиться більша різноманітність партій і інтересів; значно зменшиться ймовірність того, що у більшості виникне загальний привід робити замах на права інших громадян, а якщо такий є в наявності, всім, хто його визнає, буде важче об'єднати свої сили і діяти спільно.

Звідси з усією ясністю виникає, що в справі приборкання крамоли велика республіка має перед малою ти ж переваги, які республіка має перед демократією, і те ж саме слід сказати про союз штатів по відношенню до окремих штатах, що в нього входять. Чи перебуває ця перевага в можливості обирати представниками тих громадян, чиї освічені погляди і чесноти дозволяють їм піднятися над місцевими забобонами і несправедливими задумами? Не станемо заперечувати, що представництво Сполучених Штатів з більшою ймовірністю буде володіти цими необхідними перевагами. Чи перебуває ця перевага в більшій гарантії безпеки громадян як наслідок більшої різноманітності партій на противагу положенню, коли якась одна партія може в силу чисельної переваги гнобити інших? В рівному ступені чи зростає безпеку громадян завдяки збільшенню різноманітності партій в межах Союзу? Нарешті, чи є перевагою те, що більше перешкод постає на шляху змови у здійсненні таємних бажань несправедливої і зацікавленої більшості? І в цьому знову-таки самі по собі величезні простори, які займає Союзом, дають відчутні переваги.

The influence of factious leaders may kindle a flame within their particular States, but will be unable to spread a general conflagration through the other States. A religious sect may degenerate into a political faction in a part of the Confederacy; but the variety of sects dispersed over the entire face of it must secure the national councils against any danger from that source. A rage for paper money, for an abolition of debts, for an equal division of property, or for any other improper or wicked project, will be less apt to pervade the whole body of the Union than a particular member of it; in the same proportion as such a malady is more likely to taint a particular county or district, than an entire State.

In the extent and proper structure of the Union, therefore, we behold a republican remedy for the diseases most incident to republican government. And according to the degree of pleasure and pride we feel in being republicans, ought to be our zeal in cherishing the spirit and supporting the character of Federalists.

PUBLIUS.

Ватажки фракцій можуть запалити полум'я в межах того безпосереднього штату, де мають вплив, але навряд чи їм буде під силу поширити пожежу на інші штати; та чи інша релігійна секта може перерости в політичну кліку на якійсь частині федерації, але безліч різноманітних сект, які існують на величезних просторах Союзу, захистять наші загальнонаціональні збори від небезпек, що виходять з цього дурного джерела; люта пропаганда паперових грошей, крики про скасування боргів, про рівний розподіл власності та інші негідні і зловмисні проекти будуть куди менш здатні вразити весь склад Союзу, точно так само як подібні недуги швидше вразять окремі райони і округи, ніж цілий штат.

Таким чином, вже в значних розмірах території і належній структурі Союзу ми бачимо республіканський засіб від захворювань, до яких найчастіше схильні республіканські уряди. А тому так само як ми радіємо і пишаємося, що носимо звання республіканців, ми маємо плекати і підтримувати в собі дух і звання федералістів.

ПУБЛІЙ

